

Kompletny hiszpański Początkujący A1

Busuu <https://www.busuu.com/>

Rozdziały 1 - 6

Rozdział 1

¡Hola!

Naucz się różnych form powitań

¡Hola!

Cześć!

¡Hola!

To znaczy „**Cześć**”.

¡Buenos días!

Dzień dobry!

¡Buenos días!

Dzień dobry!

Rano mówimy „¡Buenos días!”.

¡Adiós!

Do widzenia!

¡Adiós!

Do widzenia!

Zwróć uwagę na zastosowanie wykrzykników na początku (¡) i końcu (!) zdania.

Przedstawianie się

Przywitaj się i przedstaw się

¿Cómo te llamas?

Jak masz na imię?

¿Cómo te llamas?

Jak masz na imię?

W przypadku pytań używamy jednego znaku zapytania na początku (¿) i jednego na końcu (?) zdania.

Me llamo Marta.

Mam na imię Marta.

Me llamo Marta.

„Me llamo...” oznacza „Mam na imię... / Nazywam się...”

¿Y tú?

A ty?

¿Y tú?

A ty?

Zaimka „tú” używamy, aby zwrócić się do kogoś bezpośrednio.

Me llamo David.

Mam na imię David.

Me llamo David.

Mam na imię David.

Podwójne „ll” brzmi inaczej niż pojedyncze „l”.

¿Cómo te llamas?

Me llamo Marta.

¿Y tú?

Zadawanie pytań o samopoczucie

Naucz się pytać o czyjeś samopoczucie

¿Qué tal?

Jak się masz?

¿Qué tal?

Wyrażenia „¿qué tal?” używamy, aby zapytać o czyjeś samopoczucie, a „¿cómo te llamas?”, aby zapytać o czyjeś imię.

Bien, gracias.

Dobrze, dzięki.

Bien, gracias, ¿y tú?

Dobrze, dziękuję, a ty?

Na początku wyrazu „gracias” (dziękuję) występuje „g” i „r”.

Muy bien.

Bardzo dobrze.

Muy bien.

Bardzo dobrze.

Pytanie brzmi „Jak się masz?”, więc „me llamo Carlos” (mam na imię Carlos) i „gracias” (dziękuję) tu nie pasują.

Muy bien, ¿y tú?

Bardzo dobrze, a ty?

Kiedy czujemy się dobrze, możemy powiedzieć „bien” lub możemy wzmocnić przekaz za pomocą „muy”.

Rozwijanie biegłości językowej

Przedstaw się za pomocą poznanych zwrotów

¿Qué tal?

Jak się masz?

Za pomocą „¿Qué tal?” pytamy o czyjeś samopoczucie, a za pomocą „¿Cómo te llamas?” pytamy o czyjeś imię.

Bien, gracias.

Dobrze, dzięki.

Na pytanie „¿Qué tal?” można odpowiedzieć za pomocą „bien”, „muy bien” lub „regular”.

Me llamo Carmen, ¿y tú cómo te llamas?

Carmen pyta kogoś o imię.

Najpierw Carmen przedstawia siebie, a następnie pyta kogoś o imię.

¿Cómo te llamas?

Jak masz na imię?

Aby poznać czyjeś imię, pytamy „¿cómo te llamas?”.

¿Cómo te llamas ?

Jak masz na imię?

Pamiętaj, że w języku hiszpańskim używamy dwóch znaków zapytania: jednego na początku (¿), a drugiego na końcu (?).

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

¡Buenos días! Dzień dobry!

Rano mówimy „¡Buenos días!”.

¡Hola! To znaczy „**Cześć**”.

W prawidłowo zapisanym wyrazie na początku występuje litera „h” chociaż się jej nie wymawia.

¡Adiós! Do widzenia!

Zwróć uwagę na zastosowanie wykrzykników na początku (!) i końcu (!) zdania.

Me llamo David. Mam na imię David.

Podwójne „ll” brzmi inaczej niż pojedyncze „l”.

Me llamo Carmen, ¿y tú cómo te llamas?

Carmen pyta kogoś o imię.

Najpierw Carmen przedstawia siebie, a następnie pyta kogoś o imię.

¿Cómo te llamas ? Jak masz na imię?

Pamiętaj, że w języku hiszpańskim używamy dwóch znaków zapytania: jednego na początku (¿), a drugiego na końcu (?).

¿Cómo te llamas? Jak masz na imię?

Aby poznać czyjeś imię, pytamy „¿cómo te llamas?”.

Wyrażenia „¿qué tal?” używamy, aby zapytać o czyjeś samopoczucie, a „¿cómo te llamas?”, aby zapytać o czyjeś imię.

Muy bien. Bardzo dobrze.

Pytanie brzmi „Jak się masz?”, więc „me llamo Carlos” (mam na imię Carlos) i „gracias” (dziękuję) tu nie pasują.

Muy bien, ¿y tú? Bardzo dobrze, a ty?

Kiedy czujemy się dobrze, możemy powiedzieć „bien” lub możemy wzmocnić przekaz za pomocą „muy”.

Rozdział 2

Rozmawianie o narodowościach

Naucz się różnych narodowości

¿De dónde eres?

Skąd jesteś?

De dónde eres?

„¿De dónde eres?” oznacza „Skąd jesteś?”

¿De dónde eres?

Skąd jesteś?

Pamiętaj, że na to pytanie możesz odpowiedzieć za pomocą „Soy de” (Jestem z), a następnie podać nazwę kraju.

Soy de España.

Jestem z Hiszpanii.

Soy de España.

Jestem z Hiszpanii.

Aby powiedzieć, skąd jesteśmy, używamy „soy de” i podajemy nazwę kraju.

Wskazówka!

Czy widzisz, jak po hiszpańsku zapisujemy Hiszpanię? España! Tak, **za pomocą „ñ”**. To litera, której używa się tylko w języku hiszpańskim i niektórych rdzennych językach Ameryki Łacińskiej.

Soy de España. (*Jestem z Hiszpanii.*)

Soy de Estados Unidos.

Jestem ze Stanów Zjednoczonych.

Aby powiedzieć, skąd jesteśmy, używamy „soy de” i podajemy nazwę kraju.

Soy de Estados Unidos.

„Soy de...” oznacza „Jestem z...”

Wyrażenia „soy de + nazwa kraju” używamy, kiedy chcemy powiedzieć, skąd jesteśmy.

Wskazówka!

Aby powiedzieć, skąd jesteśmy, używamy „soy de + nazwa kraju”.

Soy de España. (*Jestem z Hiszpanii.*)

Soy de Estados Unidos. (*Jestem ze Stanów Zjednoczonych.*)

Soy de Inglaterra. (*Jestem z Anglii.*)

Soy de Estados Unidos.

Jestem ze Stanów Zjednoczonych.

David mówi: „Soy de Estados Unidos.”

¿De dónde eres?

Soy de España.

Soy de Estados Unidos.

Aby się dowiedzieć, skąd ktoś jest, pytamy „¿De dónde eres?”. Odpowiedź to „Soy de...” + nazwa kraju lub miasta.

Mówienie o swoim pochodzeniu

Naucz się mówić, z jakiego kraju pochodzisz

Yo soy de España.

Jestem z Hiszpanii.

Yo soy de España.

„Yo soy de España” oznacza „Jestem z Hiszpanii”.

Mówi o sobie, ponieważ używa zwrotu „yo soy”.

Yo soy de España.

Jestem z Hiszpanii.

Poprawna forma dla zaimka „yo” to „soy”.

Tú eres de Inglaterra.

Ty jesteś z Anglii.

"Tú eres de Inglaterra." Jesteś z Anglii.

Elena mówi o kimś, ponieważ używa „tú eres”, nie „yo soy”.

Tú eres de Estados Unidos o de Inglaterra?

Jesteś ze Stanów Zjednoczonych czy z Anglii?

Poprawna forma dla zaimka „tú” to „eres”. „Soy” to poprawna forma dla zaimka „yo”.

"Yo"... kiedy mówię o sobie.

"Tú"... kiedy zwracam się do kogoś innego.

Nie zawsze musimy używać zaimków „yo” lub „tú”; zazwyczaj stosuje się je w celu wzmocnienia przekazu.

„Tú eres” czy „eres”?

Zwróć uwagę, że mówiąc o sobie, możesz użyć zarówno „soy” jak i „yo soy”. Zwracając się do kogoś innego, możesz użyć zarówno „tú eres” jak i „eres”. To podobnie jak w języku polskim!

Podobnie jak w języku polskim, tak i w języku hiszpańskim nie zawsze musimy używać „yo” i „tú”. Zaimki te stosujemy, chcąc coś podkreślić!

Yo soy de España -> Soy de España.

Tú eres de Inglaterra -> Eres de Inglaterra.

Él es de Argentina.

On jest z Argentyny.

Él es de Argentina.

On jest z Argentyny.

Poprawna forma dla zaimka „él” to „es”. Gdybym mówił o „yo”, użyłbym „soy”.

O kim mówi to zdanie? „Es de Inglaterra”.

él

o nim

Poprawna forma dla zaimka „él” to „es”. Dla zaimka „yo” poprawna forma to „soy”, a dla „tú” – „eres”.

Ella es Ana.

Ona ma na imię Ana. (Dosłownie: Ona jest Ana.)

Ella es de Estados Unidos.

Juan mówi „ella es”, czyli tak, jak mówimy o kobiecie.

"Él es"... kiedy mówimy o mężczyźnie.

"Ella es"... kiedy mówimy o kobiecie.

Nie zawsze musimy używać zaimków „él” lub „ella”; zazwyczaj stosuje się je w celu wzmocnienia przekazu.

„Ella es” czy „es”?

Podobnie jak w przypadku „yo” i „tú”, możemy również powiedzieć „él es” lub „es” w odniesieniu do mężczyzny i „ella es” lub „es” w odniesieniu do kobiety.

Jednak zazwyczaj używamy „él” i „ella”, aby było jasne o kim mówimy!

Él es de Inglaterra. -> Es de Inglaterra.

Ella es de Argentina. -> Es de Argentina.

Yo soy de Argentina.

Tú eres María.

Ella es de Estados Unidos.

yo

ja

W nagraniu występuje „soy”, czyli forma, której używam w stosunku do siebie bądź „yo”.

Tú **eres** de Inglaterra.

Ty jesteś z Anglii.

Poprawna forma dla zaimka „tú” to „eres”.

Ella es de Estados Unidos.

Juan mówi „ella es”, czyli tak, jak mówimy o kobiecie.

yo

ja

W nagraniu występuje „soy”, czyli forma, której używam w stosunku do siebie bądź „yo”.

Mówienie o miejscu swojego zamieszkania

Naucz się mówić o swoim miejscu zamieszkania

¿Dónde vives?

Gdzie mieszkasz?

¿Dónde vives?

Lucía pyta kogoś, gdzie mieszka.

¿Dónde vives?

Gdzie mieszkasz?

„Dónde” jest wyrazem używanym, aby zapytać o miejsce.

Vivo en Madrid.

Mieszkam w Madrycie.

Vivo en Madrid.

Mieszkam w Madrycie.

„En” używamy do określenia, gdzie mieszkamy.

Soy de Barcelona y vivo en Madrid.

On mówi, że jest z Barcelony, ale mieszka w Madrycie.

Wskazówka!

Pamiętaj, że innego wyrażenia używamy, aby **powiedzieć, skąd jesteśmy**, a innego aby **powiedzieć, gdzie mieszkamy**.

¿Dónde vives? (Gdzie mieszkasz?) **Vivo en...** (Mieszkam w...) □

¿De dónde eres? (Skąd jesteś?) **Soy de...** (Jestem z...) □

Vivo... en Madrid.
Soy... de Estados Unidos.

Yo vivo en Londres.
Mieszkam w Londynie.

Vivo en Madrid.
Mieszkam w Madrycie.

Rozwijanie biegłości językowej

Powtórzenie ostatnich lekcji

Soy de Londres pero vivo en Madrid.
Jestem z Londynu, ale mieszkam w Madrycie.
„Soy de” używamy, by powiedzieć, skąd jesteśmy, a „vivo en”, by powiedzieć, gdzie mieszkamy.

Yo soy de Inglaterra.
Jestem z Anglii.
Poprawna pisownia „ja jestem” to „yo soy”.

Soy de Inglaterra.
Jestem z Anglii.
„Vivo en” znaczy „mieszkam w”. Peter jest z Anglii, ale tam nie mieszka.

¿Qué tal? Muy bien, gracias.
¿De dónde es? Soy de Inglaterra.
¿Dónde vives? Vivo en Madrid.

Soy de España.
Jestem z Hiszpanii.
Aby powiedzieć, skąd jesteśmy, używamy „soy de...” i podajemy nazwę kraju lub miasta.
Soy de Inglaterra, pero **vivo en** Barcelona.
Jestem z Anglii, ale mieszkam w Barcelonie.
Aby powiedzieć, gdzie mieszkamy, używamy „vivo en...” i podajemy nazwę miasta lub kraju.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Yo vivo en Londres. Mieszkam w Londynie.
Soy de Barcelona y vivo en Madrid.

O kim mówi to zdanie? „Es de Inglaterra”.

él o nim

Poprawna forma dla zaimka „él” to „es”. Dla zaimka „yo” poprawna forma to „soy”, a dla „tú” – „eres”.

Yo ja

W nagraniu występuje „soy”, czyli forma, której używam w stosunku do siebie bądź „yo”.

Tú **eres** de Inglaterra. Ty jesteś z Anglii.
Poprawna forma dla zaimka „tú” to „eres”.

Ella es de Estados Unidos. „Ella es” oznacza „ona jest”.
"Tú eres de Inglaterra." Jesteś z Anglii

Soy de Estados Unidos. Jestem ze Stanów Zjednoczonych.
David mówi: „Soy de Estados Unidos.”

Soy de España. Jestem z Hiszpanii.
Aby powiedzieć, skąd jesteście, używamy „soy de” i podajemy nazwę kraju.

Soy de Estados Unidos. Jestem ze Stanów Zjednoczonych.
Aby powiedzieć, skąd jesteście, używamy „soy de” i podajemy nazwę kraju.

Soy de España. Jestem z Hiszpanii.
Aby powiedzieć, skąd jesteście, używamy „soy de...” i podajemy nazwę kraju lub miasta.

Yo soy de Inglaterra. Jestem z Anglii.
Poprawna pisownia „ja jestem” to „yo soy”.

Soy de Inglaterra. Jestem z Anglii.
„Vivo en” znaczy „mieszkam w”. Peter jest z Anglii, ale tam nie mieszka.

Soy de Inglaterra, pero **vivo en** Barcelona.
Jestem z Anglii, ale mieszkam w Barcelonie.
Aby powiedzieć, gdzie mieszkamy, używamy „vivo en...” i podajemy nazwę miasta lub kraju.

Rozdział 3

Wybieranie między „tú” a „usted”

Naucz się zwracać do ludzi w różnych sytuacjach

Tú
ty

PRZYKŁAD

Me llamo Álvaro, ¿y tú?
Mam na imię Álvaro, a ty?

Me llamo Álvaro, ¿y tú?

Używając „¿y tú?”, Álvaro zwraca się do kogoś innego.

Álvaro zwraca się do kogoś za pomocą pytania „¿y tú?”.

Tú eres María.
Ty jesteś María.

Wskazówka!

W Hiszpanii używamy „tú” podczas **sytuacji nieformalnych** (np. rozmawiając z przyjaciółmi, członkami rodziny, osobami w naszym wieku) oraz w stosunku do osób dobrze nam znanych.

Sytuacje bardziej formalne wymagają zastosowania innej formy. Spójrz!

Vivo en Málaga, ¿y tú?
Mieszkam w Maladze, a ty?

usted

ty

PRZYKŁAD

Me llamo Susana, ¿y usted?

Mam na imię Susana, a ty?

Buenos días, me llamo Carmen, ¿y usted?

„**Usted**” używamy, zwracając się do kogoś w **sytuacji formalnej**.

Yo vivo en Madrid, ¿y usted?

Mieszkam w Madrycie, a ty?

Poprawna pisownia formalnego wyrazu oznaczającego „ty” to „usted”.

Wskazówka!

W Hiszpanii „**usted**” używamy zazwyczaj w **sytuacjach formalnych** w stosunku do osób starszych, nieznanym nam lub tych, którym chcemy okazać szacunek.

Me llamo Alicia, ¿y tú?

Mam na imię Alicia, a ty?

Przyjęcie z przyjaciółmi jest sytuacją nieformalną, dlatego używamy „tú”, a nie „usted”.

Rozmawianie w sposób formalny

Naucz się rozmawiać w sposób nieformalny

¿Cómo se llama?

Jak się pan/pani nazywa?

PRZYKŁAD

Buenos días, ¿cómo se llama?

Dzień dobry, jak się pani nazywa?

Y usted, ¿cómo se llama?

A pan jak się nazywa?

„Se llama” używamy do zaimka „usted” (sytuacje formalne), a „te llamas” do zaimka „tú” (sytuacje nieformalne).

¿Y usted cómo se llama?

A pan jak się nazywa?

¿Cómo te llamas? sytuacja nieformalna

¿Cómo se llama? sytuacja formalna

¿De dónde es?

Skąd pan/pani jest?

PRZYKŁAD

Soy de Estados Unidos, ¿y usted? ¿De dónde es?

Jestem ze Stanów Zjednoczonych, a pan? Skąd pan jest?

Soy de Estados Unidos, ¿y usted? ¿De dónde es?

Jestem ze Stanów Zjednoczonych, a pan? Skąd pan jest?

„Eres” jest poprawną formą czasownika do zdania z zaimkiem „tú”, ale z „usted” używamy „es”.

¿De dónde es?
Skąd pan/pani jest?

¿Dónde vive?
Gdzie pan/pani mieszka?

PRZYKŁAD

Vivo en Barcelona, ¿y usted? ¿Dónde vive?

Mieszkam w Barcelonie, a pan? Gdzie pan mieszka?

Vivo en Barcelona, ¿y usted? ¿Dónde vive? Ona używa „usted”, więc sytuacja jest bardzo formalna.

¿Dónde vive? sytuacja formalna
¿Dónde vives? sytuacja nieformalna

¿De dónde **es**?
Skąd pan/pani jest?

W nagraniu występuje „es”, ponieważ sytuacja jest formalna.

¿Cómo **se llama**?

Jak się pan/pani nazywa?

W sytuacji formalnej używamy „se llama”, a w sytuacji nieformalnej używamy „te llamas”.

¿Dónde **vive**?

Gdzie pan/pani mieszka?

W sytuacji formalnej używamy „vive”, a w sytuacji nieformalnej używamy „vives”.

Słuchanie prostej rozmowy

Ćwicz rozumienie ze słuchu, śledząc nagranie

María: ¡Hola, buenos días! ¿Qué tal?

Peter: Buenos días, yo muy bien, ¿y usted?

María: Muy bien, gracias. Me llamo María, ¿y usted?

Peter: Yo soy Peter.

María: ¡Ah! ¿De dónde es, Peter? Yo soy de España.

Peter: Yo soy de Inglaterra, pero vivo en Madrid, ¿y usted?

María: ¡Ah! Yo también vivo en Madrid, pero soy de Barcelona.

Peter: Madrid es una ciudad fantástica, ¿eh?

María: Sí, ¡Madrid es fantástica!

Soy Peter.

To zdanie ma to samo znaczenie, co: „Me llamo Peter”.

„Soy + imię” znaczy to samo, co „Me llamo...”

Zwracając się do kogoś, mówi „usted”, więc sytuacja jest formalna.

María es de España y Peter es de Inglaterra.

María jest z Hiszpanii, a Peter jest z Anglii.

María mówi „Yo soy de España”, więc jest z Hiszpanii. Peter mówi „Yo soy de Inglaterra”.

Yo también vivo en Madrid, pero soy de Barcelona.

María mówi „Soy de Barcelona”, więc jest z Barcelony, ale mieszka w Madrycie.

Yo también vivo en Madrid, pero soy de Barcelona.

Ja również mieszkam w Madrycie, ale jestem z Barcelony.

Vivo en Barcelona, ¿y tú?

Ja mieszkam w Barcelonie, a ty?

„¿Y usted?” jest pytaniem, które należy zadać w sytuacji formalnej.

Czasownik „estar” (liczba pojedyncza)

Rozmawianie o różnych ludziach i ich samopoczuciu

Yo estoy muy bien.

Czuję się bardzo dobrze.

Yo estoy bien.

Luis opisuje swoje samopoczucie.

Y tú, ¿cómo estás?

A ty jak się czujesz?

Yo estoy muy bien.

Czuję się bardzo dobrze.

Y tú, ¿cómo estás?

A ty jak się czujesz?

yo tú

tú estás

Marta está muy contenta

Marta jest bardzo zadowolona.

Pablo está muy contento.

Pablo jest bardzo zadowolony.

¿Cómo está él?

Jak on się czuje?

Ella está un poquito cansada.

Ona jest trochę zmęczona.

Wskazówka!

Wyrazy takie jak „yo” (*ja*), „tú” (*ty w liczbie pojedynczej*), „él” (*on*) i

„ella” (*ona*) nazywamy **zaimkami osobowymi**. Jeśli z kontekstu jasno wynika, o kim rozmawiamy, **często je pomijamy, by wypowiedź brzmiała bardziej naturalnie**.

Yo estoy muy bien. (*Czuję się bardzo dobrze.*) — Estoy muy bien (*Czuję się bardzo dobrze.*)

¿Cómo estás tú? (Jak się masz?) — ¿Cómo estás? (Jak się masz?)

Yo estoy cansada.

Możemy również powiedzieć po prostu „Estoy cansada”.

yo estoy
tú estás
ella está

¿Cómo estás?
Jak się masz?

Yo.estoy contento.
Jestem szczęśliwy.

Ella está muy contenta.
Jest bardzo szczęśliwa.

Estoy bien.
Czuję się dobrze.

Yo **estoy** contenta.
Ja jestem zadowolona.

Él está muy bien.
On czuje się bardzo dobrze.

Él **está** cansado.
On jest zmęczony.

Zwróć uwagę na akcenty

Poznawanie podstawowych zwrotów

Naucz się podstawowych zwrotów używanych w życiu codziennym

sí
tak

PRZYKŁAD

¿Eres de Estados Unidos? - Sí, soy de Nueva York.

– Jesteś ze Stanów Zjednoczonych? – Tak, jestem z Nowego Jorku.

¿Eres de Estados Unidos? - Sí, soy de Nueva York.

Odpowiedzi twierdzącej udzielamy za pomocą „sí”.

„Sí” jest wyrazem oznaczającym „tak” i używa się go do potwierdzenia lub przyjęcia informacji.

Sí, soy de Valencia pero vivo en Madrid.

Tak, jestem z Walencji, ale mieszkam w Madrycie.

Poprawna pisownia wyrazu oznaczającego „tak” to „sí”.

Sí, soy de Valencia pero vivo en Madrid.

Tak, jestem z Walencji, ale mieszkam w Madrycie.

no
nie

PRZYKŁAD

¿Vives en Santiago de Chile? - No, vivo en Buenos Aires.

Jorge potwierdza, że mieszka w Santiago *Falsz*

On nie potwierdza tej informacji. Zaprzecza jej, ponieważ mówi „nie”.

¿Eres Clara? No, yo soy Esther.

– Czy ty jesteś Clara? – Nie, jestem Esther.

Ona mówi, że nie jest Clarą, tylko Esther.

por favor

proszę

PRZYKŁAD

Un café, por favor.

Proszę kawę.

Un café, por favor.

Proszę kawę.

Poprawna pisownia wyrażenia oznaczającego „proszę” to „por favor”.

¡Buenos días! Un café, por favor.

Luis prosi o kawę w sposób uprzejmy.

Używa wyrażenia „por favor”, więc mówi to w sposób uprzejmy.

gracias

Dziękuję! / Dziękuję!

PRZYKŁAD

¡Gracias por el café!

Dziękuję za kawę!

Gracias por el café.

Cristina zamawia kawę. *Falsz*

Ona nie zamawia kawy, dziękuje komuś za nią.

Gracias por el café!

Dziękuję za kawę!

Poprawna pisownia wyrazu oznaczającego „dziękuję” to „gracias”.

por favor Za pomocą tego wyrażenia uprzejmie o coś prosimy lub pytamy:

gracias Za pomocą tego wyrażenia dziękujemy komuś za coś:

De nada

Nie ma za co.

PRZYKŁAD

¡Gracias por el café! - De nada.

– Dziękuję za kawę! – Nie ma za co.

Gracias por el café. - De nada.

– Dziękuję za kawę! – Nie ma za co.

Po tym, jak ktoś mówi „gracias”, uprzejmie jest odpowiedzią „de nada”, co znaczy „nie ma za co”.

Perdona.

przepraszam

PRZYKŁAD

Hola, perdona, ¿cómo te llamas?

Cześć, przepraszam, jak masz na imię?

Hola, perdona, ¿cómo te llamas?

„Perdona” używamy, aby zwrócić na siebie czyjąś uwagę.

Uzupełnij to zdanie: Hola, . **perdona** .., ¿cómo te llamas?

¿Eres de Puerto Rico? - **No**, soy de México.

– Jesteś z Puerto Rico? – Nie, jestem z Meksyku.

„No” używamy, aby czemuś zaprzeczyć, a „sí”, aby coś potwierdzić lub zaakceptować.

Un café, **por favor**.

Proszę kawę.

Poprawny wyraz oznaczający „proszę” to „**por favor**”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

¿Dónde **vive**?

Gdzie pan/pani mieszka?

W sytuacji formalnej używamy „vive”, a w sytuacji nieformalnej używamy „vives”.

Vivo en Barcelona, ¿y usted? ¿Dónde vive?

Ona używa „usted”, więc sytuacja jest bardzo formalna.

Spotykasz się z panią prezes bardzo ważnej firmy. O co ją zapytasz?

¿De dónde es?

Skąd pan/pani jest?

¿**Cómo se llama**?

Jak się pan/pani nazywa?

W sytuacji formalnej używamy „se llama”, a w sytuacji nieformalnej używamy „te llamas”.

Él está muy bien.

On czuje się bardzo dobrze.

Él **está** cansado.

On jest zmęczony.

Zwróć uwagę na akcenty

Yo **estoy** contenta.

Ja jestem zadowolona.

¿Eres de Puerto Rico? - **No**, soy de México.

– Jesteś z Puerto Rico? – Nie, jestem z Meksyku.

„No” używamy, aby czemuś zaprzeczyć, a „sí”, aby coś potwierdzić lub zaakceptować.

Hola, perdona, ¿cómo te llamas?

„Perdona” używamy, aby zwrócić na siebie czyjąś uwagę.

Wybierz dwa wyrazy, których używamy w odpowiedzi na „gracias”.

de, nada

Gracias por el café. Ona nie zamawia kawy, dziękuje komuś za nią.

Gracias por el café.

Dziękuję za kawę!

Un café, por favor.

Proszę kawę.

Poprawna pisownia wyrażenia oznaczającego „proszę” to „por favor”.

Me llamo Alicia, ¿y tú?

Mam na imię Alicia, a ty?

Przyjęcie z przyjaciółmi jest sytuacją nieformalną, dlatego używamy „tú”, a nie „usted”.

Vivo en Barcelona, ¿y tú?

Ja mieszkam w Barcelonie, a ty?

„¿Y usted?” jest pytaniem, które należy zadać w sytuacji formalnej.

Yo también vivo en Madrid, pero soy de Barcelona.

Ja również mieszkam w Madrycie, ale jestem z Barcelony.

¿Cómo está él?

Jak on się czuje?

Ella está un poquito cansada.

Ona jest trochę zmęczona.

Rozdział 4

Zamawianie posiłków i napojów w barze

Poznaj nazwy produktów spożywczych i napojów oraz naucz się składać zamówienie

¿Qué quieren tomar?

Co państwo zamawiają?

¿Qué quieren tomar? W ten sposób kelner pyta klientów, co chcą zamówić.

Para mí, un café solo, por favor.

Poproszę czarną kawę.

Hola, buenos días. Un café, por favor.

Manuel zamawia kawę.

Jedzenie i picie zamawiamy przez dodanie na koniec „por favor”.

Hola, buenos días. Un café solo, por favor.

Dzień dobry. Poproszę czarną kawę.

Poprawna pisownia wyrazu oznaczającego „kawa” to „café”.

Y yo quiero un café con leche, ¡gracias!

A ja proszę o kawę z mlekiem. Dziękuję!

On zamawia kawę z mlekiem.

Carlos zamawia kawę z mlekiem, a Elena zamawia czarną kawę.

Una cerveza, por favor.

Poproszę piwo.

Una cerveza, por favor.

Poproszę piwo.

Poprawna pisownia wyrazu oznaczającego „piwo” to „cerveza”.

Mmmm... para mí, una copa de vino, por favor.

Hm... poproszę kieliszek wina.

Para mí, una copa de vino, por favor.

Poproszę kieliszek wina.

Poprawna pisownia wyrażenia „kieliszek wina” to „copa de vino”.

Para comer, un bocadillo, por favor.

Do jedzenia poproszę kanapkę.

¡Hola! Una copa de vino y un bocadillo, por favor.

Ona zamawia wino i „un bocadillo” (kanapkę), więc zamawia również coś do jedzenia.

un bocadillo

panino (rodzaj kanapki)

Un bocadillo de queso y una cerveza, por favor.

Poproszę kanapkę z serem i piwo.

Un bocadillo de queso y una cerveza, por favor.

Poproszę kanapkę z serem i piwo.

Poprawna pisownia wyrażenia „kanapka z serem” to „bocadillo de queso”; „bocadillo” przez „ll” i „queso” przez „que”.

un café con leche

un bocadillo de queso

una copa de vino

Carlos zamawia kawę z mlekiem, a Elena zamawia czarną kawę.

Czasownik „estar” (liczba mnoga)

Opisywanie samopoczucia grupy osób

Nosotras estamos contentas.

Jesteśmy wesole.

Nosotros estamos contentos.

Ta grupa znajomych opisuje swoje samopoczucie.

Wskazówka!

Używamy „**nosotros**” (my), „**vosotros**” (wy, nieformalne) oraz „**ellos**” (oni) w odniesieniu do grupy, którą tworzą mężczyźni lub mężczyźni i kobiety.

Stosujemy „**nosotras**” (my), „**vosotras**” (wy, nieformalne) oraz „**ellas**” (one) w odniesieniu wyłącznie do grupy kobiet.

Nosotras estamos muy contentas.

Jesteśmy bardzo szczęśliwe.

¿Cómo estáis?

Jakie się macie?

¿Cómo estáis vosotros?

Pytamy grupę znajomych o ich samopoczucie.

Vosotras no estáis bien.
Wy nie czujecie się dobrze.
Nosotros estamos cansados.
Jesteśmy zmęczeni.

nosotros / nosotras estamos
vosotros / vosotras estáis

Rubén y Sergio están estresados.

Rubén i Sergio są zestresowani.

Ellas están muy contentas.

Używamy zaimka „ellos”, gdy zwracamy się do grupy mężczyzn lub mieszanej grupy mężczyzn i kobiet. Jeśli zwracamy się do grupy złożonej wyłącznie z kobiet, używamy zaimka „ellas”.

Ellos están muy cansados.
Oni są bardzo zmęczeni.

Vosotros estáis un poquito cansados.

Wy jesteście trochę zmęczeni.

Estamos contentas. Nosotras
¿Cómo están? Ellos
Estáis estresados. Vosotros

Vosotros estáis un poquito cansados.
Wy jesteście trochę zmęczeni.

Nosotros estamos muy bien, gracias, y vosotras, ¿qué tal estáis?
Czujemy się bardzo dobrze, dzięki. A wy jak się macie?

¿Qué tal están ellos?
¿Cómo estáis vosotras?

Uzupełnij to zdanie: **Ellos...** están muy bien. Bardzo dobrze.

¿Cómo **estáis**?
Jak się czujecie?

Zwróć uwagę na akcenty

Estamos muy bien.
Czujemy się bardzo dobrze.

Ellas **están** contentas.
One są szczęśliwe.

Liczenie do pięciu po hiszpańsku

Poznaj trochę liczebników i dowiedz się, jak tworzyć liczbę mnogą

uno

jeden

dos

dwa

¡Hola! Buenos días, dos bocadillos de queso, por favor.

Marta zamawia dwie kanapki z serem.

W nagraniu występuje „dos”, a wyraz „bocadillos” jest w liczbie mnogiej, więc mówimy o więcej niż jednej rzeczy.

tres

trzy

Perdona, tres cafés con leche, por favor.

Przepraszam, poproszę trzy kawy z mlekiem.

Poprawna pisownia wyrazu oznaczającego „trzy” to „tres”.

1 uno

2 dos

3 tres

uno, dos, tres

Odpowiednia kolejność to „uno” (1), „dos” (2) i „tres” (3).

cuatro

cztery

Cuatro cervezas, por favor.

Poproszę cztery piwa.

Poprawna pisownia wyrazu oznaczającego „cztery” to „cuatro”.

cinco

pięć

¡Hola! Cuatro copas de vino, por favor.

Zamawia tylko cztery, ponieważ mówi „cuatro” (cztery), a nie „cinco” (pięć).

3 `tres

4 `cuatro

5 `cinco

Uno, dos, **tres**, cuatro, cinco.

Jeden, dwa, trzy, cztery, pięć.

Cyfra występująca między „dwa” i „cztery” to „tres” (trzy).

Uno, dos, tres, cuatro, **cinco**.

Jeden, dwa, trzy, cztery, pięć.

Cyfra występująca po „cuatro” (cztery) to „cinco” (pięć).

Buenos días. Un café, por favor.

Dzień dobry. Poproszę kawę.

Una cerveza, por favor.

Poproszę piwo.

Uno, un, una...

Kiedy liczymy, np. 1, 2, 3..., używamy formy „**uno**”.

Kiedy cyfra występuje przed wyrazem rodzaju męskiego, przekształca się w „**un**”, a kiedy występuje przed wyrazem rodzaju żeńskiego, przekształca się w „**una**”.

1, 2, 3 uno, dos, tres

un (☞☞☞) café ☐

una (☞☞☞) copa de vino ☐

Perdona, una cerveza, por favor.

Przepraszam, poproszę piwo.

Kiedy po cyfrze „jeden” występuje wyraz rodzaju żeńskiego, „uno” przekształca się w „una”.

¡Hola! un bocadillo de queso, por favor.

Un

Kiedy po cyfrze „jeden” występuje wyraz rodzaju męskiego, „uno” przekształca się w „un”.

Dos cafés

Dwie kawy

PRZYKŁAD

¿Qué quieren tomar? - Dos cafés con leche y un café solo, por favor.

Co państwo zamawiają? – Poprosimy dwie kawy z mlekiem i jedną czarną.

Para nosotros, cuatro bocadillos de queso. ¡Gracias!

Dla nas proszę cztery kanapki z serem. Dziękuję!

Piwo, dwie kawy, trzy kanapki...

Kiedy wyraz kończy się na samogłoskę (a, e, i, o, u), **liczbę mnogą tworzymy przez dodanie na koniec słowa „-s”**. Spójrz!

Un café -> Dos cafés □ □

Una cerveza □ -> Tres cervezas □□□

Un bocadillo □ -> Cuatro bocadillos □□□□

cafés, bocadillos

Dos **cervezas**.

Dwa piwa.

Aby utworzyć liczbę mnogą, **na koniec wyrazu dodajemy „-s”**.

Cinco **bocadillos** de queso.

Pięć kanapek z serem.

Aby utworzyć liczbę mnogą, **na koniec wyrazu dodajemy „-s”**.

Wymowa dźwięku „c” w języku hiszpańskim

Dowiedz się, jak wymawiać literę „c” wraz z innymi literami

Buenos días, un café con leche, por favor.

Dzień dobry. Poproszę kawę z mlekiem.

Chociaż brzmi jak „k”, poprawna pisownia wyrazu „kawa” to „café”.

Wymowa „c + a/o/u”

Kiedy po literze „c” występuje „a”, „o” lub „u”, „c” wymawia się ją jak „k”.

Cuatro bocadillos de queso, por favor.

Litera „c” w „cu” brzmi jak „c” w „ca”.

Kiedy po literze „c” występuje „a”, „o” lub „u”, „c” wymawia się ją jak „k”.

Dos copas de vino y una cerveza, por favor.

Poproszę dwa kieliszki wina i piwo.

Poprawna pisownia podanych wyrazów to „copas” i „cerveza”.

¿Qué quieren tomar? - Cinco cafés, por favor.

Kiedy po „c” występuje „a”, „o” lub „u”, to „c” brzmi jak „k”, a kiedy występuje „e” lub „i”, to brzmi podobnie do „f”.

Wymowa „c+e/i”

Kiedy po literze „c” występuje „i” lub „e”, dźwięk ten wymawiamy wstawiając język między zęby. Dzięki temu otrzymujemy brzmienie podobne do „f”.

música, chocolate, casa

W wyrazach „música” (muzyka), „chocolate” (czekolada) i „casa” (dom) po literze „c” występuje „a”, „o” lub „u”. ceviche, cine, cena

W wyrazach „ceviche” (ceviche), „cine” (kino) i „cena” (kolacja) po literze „c” występuje „e” lub „i”.

„C + e/i” w różnych regionach

Chociaż zostało powiedziane, że jeśli po „c” występuje „e” lub „i”, „c” wymawia się podobnie do „f”, to jednak w niektórych częściach Andaluzji, na Wyspach Kanaryjskich i w Ameryce Łacińskiej dźwięk ten brzmi jak „s”, a otrzymujemy go poprzez ułożenie języka za górnymi zębami.

Una cerveza, por favor.

Carmen pochodzi prawdopodobnie z Wysp Kanaryjskich lub Ameryki Łacińskiej. Ona wymawia literę „c”, po której występuje „e”, jak „s”, więc prawdopodobnie pochodzi z jednego z tych regionów.

c + e, i brzmi jak „s” lub podobnie do „f”

c + a, o, u brzmi jak „k”

Un ceviche y una copa de vino.

Ceviche i kieliszek wina.

Kiedy po „c” występuje „e”, „c” brzmi jak „s” lub podobnie do „f”, a „c+o” brzmi jak „k”.

Quiero cenar ceviche.

Na obiad poproszę ceviche.

Chociaż w niektórych regionach „c” wymawia się jak „s”, poprawna pisownia to „ceviche”.

Perdona, un bocadillo y una copa de vino.

Przepraszam, proszę kanapkę i kieliszek wina.

Poprawna pisownia podanych wyrazów to „bocadillo” i „copa”.

¿Quieres una **copa** de vino?

Czy chcesz kieliszek wina?

Kiedy po literze „c” występuje „a”, „o” lub „u”, „c” wymawia się ją jak „k”.

¿Quieres ir al **cine**?

Czy chcesz iść do kina?

Kiedy po literze „c” występuje „e” lub „i”, „c” wymawia się ją podobnie do „f”.

Soy de Cáceres.

Jestem z Cáceres.

„**Cáceres**” jest hiszpańskim miastem, w nazwie którego występuje zarówno „c” + „a” jak i „c” + „e” o różnym brzmieniu.

Rozwijanie biegłości językowej

Opowiedz i napisz o tym, co zamówił(a)byś w barze

Pedro: ¡Hola! Buenos días.

Camarero: Buenos días, ¿qué quieren tomar?

Dani: **Sí, un momento... Uno, dos, tres... Eh, cuatro cervezas, por favor.**

Camarero: **Muy bien, gracias.**

Dani: **¿Ana, una cerveza para ti también?**

Ana: **No, gracias, para mí un café con leche.**

Pedro: **Y también dos bocadillos de queso. No, dos no, ¡tres bocadillos de queso, por favor!**

Camarero: **Perfecto, ¿algo más?**

Dani: **Sí, perdona, una copa de vino.**

¡Hola! Buenos días - Buenos días, ¿qué quieren tomar?

Kelnerzy pytają „¿qué quieren tomar?”, aby się dowiedzieć, co klienci chcą zamówić.

„¿Qué quieren tomar?” znaczy „Czy mogę przyjąć zamówienie?”.

Buenos días, ¿qué quieren tomar ?

Dzień dobry, czy mogę przyjąć zamówienie?

Cuatro cervezas, un café con leche, tres bocadillos y una copa de vino.

Posłuchaj konwersacji i dopasuj do siebie zwroty.

4 cervezas

3 bocadillos de queso

1 copa de vino

Cuatro cervezas, por favor.

Poproszę cztery piwa.

Poprawna pisownia cyfry „cztery” to „cuatro”.

Cinco **copas de vino.**

Pięć kieliszków wina.

Aby utworzyć liczbę mnogą, na koniec wyrazu dodajemy „-s”.

¿Ana, una cerveza para ti también? - No, gracias, para mí un café con leche. - Y también dos bocadillos de queso. No, dos no, ¡tres bocadillos de queso, por favor!

Zamawiają „un café” i „tres bocadillos” (trzy kanapki), więc zamawiają zarówno napoje jak i jedzenie.

Tres bocadillos de queso, por favor!

Poproszę cztery kanapki z serem!

Kiedy uprzejmie o coś prosimy, mówimy „por favor” (proszę), nie „de nada” (nie ma za co).

Co zazwyczaj mówimy, odpowiadając na „gracias”?

de nada

Kiedy ktoś mówi „gracias”, odpowiadamy uprzejmie za pomocą „de nada”.

Ana, ¿una cerveza para ti también?

Ano, dla ciebie też piwo?

Chociaż w niektórych regionach dźwięk „ce” można wymówić jak „s”, poprawna pisownia to „cerveza”.

¿Ana, una cerveza para ti también?

Ano, dla ciebie też piwo?

Chociaż w niektórych regionach dźwięk „ce” można wymówić jak „s”, poprawna pisownia to „cerveza”.

Wybierz wyrazy, w których występuje ten sam dźwięk jak „c” w „cerveza”.

gracias

Kiedy po „c” występuje „e” lub „i”, „c” brzmi jak „s” lub podobnie do „f”.

No, gracias, para mí un **café con leche**.

Nie, dziękuję, dla mnie kawa z mlekiem.

Litera „c” brzmi inaczej, jeśli występuje po niej „i/e” lub „a/o/u”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Perdona, una cerveza, por favor.

Przepraszam, poproszę piwo.

Kiedy po cyfrze „jeden” występuje wyraz rodzaju żeńskiego, „uno” przekształca się w „una”.

- Cinco **bocadillos** de queso.

Pięć kanapek z serem.

Dos **cervezas**. Dwa piwa.

Aby utworzyć liczbę mnogą, **na koniec wyrazu dodajemy „-s”**.

¡Hola! un bocadillo de queso, por favor.

Un

Kiedy po cyfrze „jeden” występuje wyraz rodzaju męskiego, „uno” przekształca się w „un”.

Buenos días, ¿qué quieren tomar? Dzień dobry, czy mogę przyjąć zamówienie?

No, gracias, para mí un **café con leche**. Nie, dziękuję, dla mnie kawa z mlekiem.

Litera „c” brzmi inaczej, jeśli występuje po niej „i/e” lub „a/o/u”.

Wybierz wyrazy, w których występuje ten sam dźwięk jak „c” w „cerveza”.

gracias

Kiedy po „c” występuje „e” lub „i”, „c” brzmi jak „s” lub podobnie do „f”.

Ellos están muy cansados. Oni są bardzo zmęczeni.

Ellas están muy contentas.

Używamy zaimka „ellos”, gdy zwracamy się do grupy mężczyzn lub mieszanej grupy mężczyzn i kobiet. Jeśli zwracamy się do grupy złożonej wyłącznie z kobiet, używamy zaimka „ellas”.

- Vosotros estáis un poquito cansados.

Wy jesteście trochę zmęczeni.

¿Quieres ir al **cine**? Czy chcesz iść do kina?

Kiedy po literze „c” występuje „e” lub „i”, „c” wymawia się ją podobnie do „f”.

Soy de Cáceres. Jestem z Cáceres.

„**Cáceres**” jest hiszpańskim miastem, w nazwie którego występuje zarówno „c” + „a” jak i „c” + „e” o różnym brzmieniu.

- Ellas **están** contentas.
One są szczęśliwe.

- ¿Cómo **estáis**?

Jak się czujecie?

Zwróć uwagę na akcenty

Estamos muy bien. Czujemy się bardzo dobrze.

un bocadillo panino (rodzaj kanapki)

Un bocadillo de queso y una cerveza, por favor.

Poproszę kanapkę z serem i piwo.

Poprawna pisownia wyrażenia „kanapka z serem” to „bocadillo de queso”; „bocadillo” przez „ll” i „queso” przez „que”.

Carlos zamawia kawę z mlekiem, a Elena zamawia czarną kawę.

¿Qué quieren tomar? - Cinco cafés, por favor.

Kiedy po „c” występuje „a”, „o” lub „u”, to „c” brzmi jak „k”, a kiedy występuje „e” lub „i”, to brzmi podobnie do „f”.

Cuatro cervezas, por favor. Poproszę cztery piwa.

Poprawna pisownia wyrazu oznaczającego „cztery” to „cuatro”.

Rozdział 5

Czasownik „ser” (liczba pojedyncza)

Poznaj liczbę pojedynczą czasownika „ser” w czasie teraźniejszym

yo soy

ja jestem

PRZYKŁAD

Yo soy Elena.

Jestem Elena.

„**Soy**” używamy, aby... przedstawić się.

tú eres

ty jesteś

PRZYKŁAD

¿Y tú, de dónde eres?

A ty? Skąd jesteś?

¿Y tú, de dónde eres?

A ty? Skąd jesteś?

Yo soy estadounidense. Jestem Amerykaninem.

yo soy
tú eres

ella es
Ona jest

PRZYKŁAD

Ella es Luciana, ella es de Colombia.
Ona ma na imię Luciana; jest z Kolumbii.

él es
on jest

PRZYKŁAD

Él es de Turquía. Él es turco.
On jest z Turcji. On jest Turkiem.

Hannah es de Inglaterra.
Hannah jest z Anglii.

usted es
pan/pani jest / pan/pani czuje się

PRZYKŁAD

¿De dónde es usted?
Skąd Pan / Pani pochodzi? (formalne)

Kiedy używamy czasownika „ser”?

To są trzy formy czasu teraźniejszego „ser”, które poznaliśmy do tej pory!

Yo soy Elena. (*Jestem Elena.*)

¿Tú eres de Brasil? (*Czy ty jesteś z Brazylii?*)

Ella es Luciana. (*Ona ma na imię Luciana.*)

Dopasuj zaimek do właściwej formy czasownika.

yo soy
tú eres
él es

Yo soy polaco. Jestem Polakiem.
Irina es rusa. Irina jest Rosjanką.

Wybierz właściwą odpowiedź na to pytanie: ¿De dónde eres?

Soy brasileño. Ja jestem Brazylijczykiem.

Yo **soy** José. Jestem José.

¿De dónde **eres**?
Skąd jesteś?

Él no **es** estadounidense, es mexicano.
On nie jest Amerykaninem, on jest Meksykaninem.

Usted **es** alemana.
Ty jesteś Niemką.

Él **es** Juan.
On ma na imię Juan.

Él no **es** estadounidense, es mexicano.
On nie jest Amerykaninem, on jest Meksykaninem.

Rozwijanie biegłości językowej

Opowiedz i napisz o tym, skąd pochodzisz

¡Hola! Soy María.
Cześć! Jestem María.

Soy Olivia. **Soy** estadounidense.
Jestem Olivia. Jestem Amerykanką.

¡Hola! Soy Valentina. Soy brasileña.

Cześć! Jestem Valentina. Jestem Brazylijką.

Soy Ismael. Soy brasileño.
Jestem Ismael. Jestem Brazylijczykiem.

Wskazówka!

brasileño używamy w stosunku do mężczyzn, a **brasileña** w stosunku do kobiet.
Przyjrzyjmy się innym podobnym wyrazom!

kobieta	mężczyzna
polaca (<i>Polka</i>)	polaco (<i>Polak</i>)
turca (<i>Turczynka</i>)	turco (<i>Turek</i>)
mexicana	mexicano

¡Hola! Soy Aleksander. Soy polaco.

Cześć! Jestem Aleksander. Jestem Polakiem.

Soy Ania. Soy polaca.
Jestem Ania. Jestem Polką.

Rozmawianie o tym, skąd jesteś i udzielanie informacji o językach, którymi się posługujesz

Opowiedz innym, jakie języki rozumiesz i jakimi językami się posługujesz

Hablo español.

Mówię po hiszpańsku.

Hablo español.
Mówię po hiszpańsku.

Hablo portugués.

Mówię po portugalsku.

Hablo español y portugués.

Amanda mówi po hiszpańsku i portugalsku.

Me llamo Laura. Soy colombiana y hablo español.
Mam na imię Laura. Jestem Kolumbijką i mówię po hiszpańsku.

¿Hablas inglés?

Czy ty mówisz po angielsku?

¿Hablas turco?

Czy mówisz po turecku?

Soy estadounidense

Hablo inglés

¿Hablas portugués?

Czy mówisz po portugalsku?

Ella habla inglés.

Ona mówi po angielsku.

Ana habla turco.

Ana mówi po turecku.

Él habla español.

On mówi po hiszpańsku.

Aleksander habla polaco.

Aleksander mówi po polsku.

hiszpański, angielski, portugalski

español, i nglés, portugués

Elena habla inglés y español.

Elena mówi po angielsku i hiszpańsku.

Marta habla polaco y portugués.

María mówi po polsku i po portugalsku.

¿**Hablas** inglés?

Czy ty mówisz po angielsku?

Ella **habla** español.

Ona mówi po hiszpańsku.

Czasownik „ser” (liczba mnoga)

Poznaj liczbę mnogą czasownika „ser” w czasie teraźniejszym

somos

jesteśmy

PRZYKŁAD

¡Hola! Somos Juan y Elena, encantados.

Cześć! Jesteśmy Juan i Elena. Miło cię poznać!

¡Hola! Somos Juan y Elena, encantados.

Juan i Elena się przedstawiają.

Wskazówka!

W języku hiszpańskim większość słów służących do opisywania ludzi zmienia się z liczby pojedynczej na mnogą w zależności od ilości opisywanych osób.

Soy Marta, encantada. - Somos Marta y Elena, encantadas. (*Jestem Marta, miło cię poznać. – Jesteśmy Marta i Elena, miło cię poznać.*)

Soy colombiano. - Somos colombianos. (*Jestem Kolumbijczykiem. – Jesteśmy Kolumbijczykami.*)

¡Hola! Somos Elena y Alicia, encantadas.
Cześć! Jesteśmy Elena i Alicia. Miło cię poznać.

sois
jesteście

PRZYKŁAD

¿De dónde sois?
Skąd jesteście?

¿De dónde sois?

Pytamy więcej niż jedną osobę o to, skąd pochodzą.

¿De dónde sois?
Skąd jesteście?

¿De dónde sois? Wy
Somos brasileños my

son
są

PRZYKŁAD

Mis amigos son estadounidenses.

Moi przyjaciele są Amerykanami.

Mark y María son estadounidenses.

Mark i María są Amerykanami.

Mis amigos son brasileños.

Moi przyjaciele są Brazylijczykami.

Wskazówka!

Kiedy jasne jest, o kim mówimy, pomijamy wyrazy takie jak „*nosotros / nosotras*” (my), „*vosotros / vosotras*” (wy), „*ellos / ellas*” (oni / one) czy „*ustedes*” (państwo), aby brzmieć naturalniej.

Powtórzmy poznane dotąd formy:

(*nosotros / nosotras*) somos – *jesteśmy*

(*vosotros / vosotras*) sois – *jesteście*

(*ellos / ellas / ustedes*) son – *oni / one / państwo są*

¿De dónde son ustedes?
Skąd państwo jesteście?

Nosotras somos alemanas.
Jesteśmy Niemkami.

Nosotras somos francesas.

Ustedes son Pedro y Ana.

Vosotros sois amigos.

Nosotros somos Fernando y Ana.

Jesteśmy Fernando i Ana.

Juan y María son de Colombia.

Juan i María są z Kolumbii.

¿Ustedes son estadounidenses?

Czy jesteście państwo Amerykanami?

¿De dónde **sois** vosotros?
Skąd jesteście?

Nosotros somos brasileños y ellos son franceses.
My jesteśmy Brazylijczykami, a oni są Francuzami.

Sara y Juan **son** mis amigos.
Sara i Juan są moimi przyjaciółmi.

¿De dónde **son** ustedes?
Skąd jesteście?

Czytanie tekstu w języku hiszpańskim

Poznaj Carolinę i jej znajomych

Carolina y sus amigos

¡Hola, amigos!

Me llamo Carolina. Soy colombiana. Hablo español y portugués. Ellos son mis amigos José y Amelie.

Este es mi amigo José. Él es mexicano. José habla español, inglés y un poquito de francés.

Esta es mi amiga Amelie. Es francesa. Ella habla francés y un poquito de español.
inglés, español y francés
angielski, hiszpański i francuski

Carolina es colombiana. Ella habla español.

José es mexicano. Él habla español.

Amelie es francesa. Ella habla francés.

Yo soy Carolina. Soy colombiana y hablo español.

Jestem Carolina. Jestem Kolumbijką i mówię po hiszpańsku.

Este es mi amigo José. Él es mexicano. José habla español

To jest mój przyjaciel José. On jest Meksykaninem i mówi po hiszpańsku.

Soy colombiana y hablo español y portugués.

Jestem Kolumbijką i mówię po hiszpańsku oraz portugalsku.

Amelie **habla** francés.

Amelie mówi po francusku.

Powtórka

Powtórzenie ostatnich lekcji

¿Qué tal?

To znaczy „**Jak się masz?**”.

Muy bien.

¿Cómo está usted?

"¿Cómo está usted?" jest formalnym sposobem zapytania „Jak się masz?”.

por favor proszę
lo siento przepraszam
de nada nie ma za co

Yo quiero un bocadillo por favor .
Poproszę kanapkę.

¿Cómo **te llamas**?
Jak masz na imię?

Lo siento, no entiendo.
Przepraszam, nie rozumiem.

¿Qué **tal**?
Jak się masz?

Hola, **soy** María.
Cześć! Jestem María.

Yo quiero un café con leche **por favor**.
Poproszę kawę z mlekiem.

Bien, **gracias**.
Dobrze, dzięki.

Yo **quiero** una cerveza, gracias.
Poproszę piwo.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

¿Hablas portugués?
Czy mówisz po portugalsku?

Nosotros somos brasileños y ellos son franceses.
My jesteśmy Brazylijczykami, a oni są Francuzami.

¿De dónde **son** ustedes?
Skąd jesteście?

Sara y Juan **son** mis amigos.
Sara i Juan są moimi przyjaciółmi.

Soy Ania. Soy polaca.
Jestem Ania. Jestem Polką.

¡Hola! Soy María.
Cześć! Jestem María.

Yo quiero un bocadillo por favor .
Poproszę kanapkę.

¿Cómo está usted?

"¿Cómo está usted?" jest formalnym sposobem zapytania „Jak się masz?”.

Yo **quiero** una cerveza, gracias.
Poproszę piwo.

Usted **es** alemana.
Ty jesteś Niemką.

Él no **es** estadounidense, es mexicano.
On nie jest Amerykaninem, on jest Meksykaninem.

¿De dónde **eres**?
Skąd jesteś?

Él **es** Juan.
On ma na imię Juan.

Hannah es de Inglaterra.
Hannah jest z Anglii.

¿De dónde son ustedes?
Skąd państwo jesteście?

Elena habla inglés y español.
Elena mówi po angielsku i hiszpańsku.

¿**Hablas** inglés?
Czy ty mówisz po angielsku?

Ella **habla** español.
Ona mówi po hiszpańsku.

Amelie **habla** francés.
Amelie mówi po francusku.

Rozdział 6

Opisywanie różnych osób

Poznaj różne przymiotniki do opisywania ludzi i mówienia o ludziach

Yo soy muy alto.
Jestem bardzo wysoki.
Nosotras somos muy altas.
Jesteśmy bardzo wysokie.

Mówimy o dwóch kobietach, więc przymiotnik „alto” przybiera formę „**altas**”.

Alto czy alta?

Niektóre wyrazy zmieniają się w zależności od rodzaju gramatycznego i liczby opisywanych osób.

María es muy alta. (*María jest bardzo wysoka.*) — Juan es muy alto. (*Juan jest bardzo wysoki.*)

Nosotras somos altas. (*Jesteśmy wysokie.*) — Ellos son muy altos. (*Oni są wysocy.*)

bajo / baja

niski / niska

PRZYKŁAD

Yo soy un poquito bajo.
Jestem trochę niski.

Nosotras somos un poco **bajas**.
Jesteśmy trochę niskie.

Mówimy o kilku kobietach, więc przymiotnik „bajo” przybiera formę „**bajas**”.

rubio / rubia

blondyn / blondynka

PRZYKŁAD

¿Cómo se llama el hombre rubio?

Jak ma na imię ten blondyn?

moreno / morena

brunet / brunetka

PRZYKŁAD

La chica morena es brasileña.

Ta młoda brunetka jest z Brazylii.

¿Esa chica morena se llama Claudia o Elena?

Ta brunetka ma na imię Claudia czy Elena?

¿Cómo se llama el hombre rubio?

Jak ma na imię ten blondyn?

Mówimy o tylko jednym mężczyźnie, więc używamy słowa „rubio”. Słowa „morenos” użylibyśmy w stosunku do grupy mężczyzn.

guapo / guapa

przystojny / ładna

PRZYKŁAD

Este es mi amigo David, es muy guapo.

To jest mój przyjaciel David; jest bardzo przystojny.

Wskazówka!

Istnieje wiele sposobów, aby powiedzieć, że ktoś jest ładny. W zależności od hiszpańskojęzycznego kraju, w którym się znajdujesz, spotkasz się z takimi popularnymi określeniami jak „**guapo / guapa**”, „**lindo / linda**” czy „**bello / bella**”.

Marta es una chica muy guapa. (*Marta jest bardzo ładną młodą kobietą.*)

Tu amigo Juan es muy bello. (*Twój przyjaciel Juan jest bardzo przystojny.*)

Marta y Laura son muy bellas.

Mówimy, że Marta i Laura są bardzo ładne.

¡Qué guapo es Alberto!

Jaki Alberto jest przystojny!

Mi amigo es muy lindo.

Mój przyjaciel jest bardzo przystojny.

Na nagraniu jest mowa o mężczyźnie („mi amigo”), więc poprawnym słowem będzie „lindo”.

simpático / simpática

miły / miła

PRZYKŁAD

Mi amiga colombiana es muy simpática.

Moja kolumbijska przyjaciółka jest bardzo miła.

Ella es simpática. aby opisać miłą kobietę

Él es guapo. aby opisać przystojnego mężczyznę

„Guapo” ma końcówkę „-o”, więc odnosi się do mężczyzny. Słowo „simpática” ma końcówkę „-a”, więc odnosi się do kobiety.

Ellas son muy guapas.

Ellos son muy simpáticos.

Ella es muy alta.

Ona jest bardzo wysoka.

„Bajo(-a)” to przeciwieństwo „alto(-a)”, natomiast „bello(-a)” to inny sposób powiedzenia „przystojny/przystojna”.

Mi amigo Daniel es un poquito bajo.

Mój przyjaciel Daniel jest trochę niski.

Kogoś wysokiego określimy przymiotnikiem „alto(-a)”, natomiast o kimś niskim powiemy „bajo(-a)”.

Esta es mi amiga Ana, es muy simpática.

To jest moja przyjaciółka Ana; jest bardzo miła.

Przymiotnik „moreno(-a)” odnosi się do koloru włosów, a słowem „simpático(-a)” opisujemy kogoś sympatycznego.

Ellos son **rubios**.

Oni są blondynami.

Ponieważ mówimy o „ellos” (oni, rodzaj męski), przymiotnik „rubio” musi przybrać odpowiednią formę.

El hombre moreno se llama Fernando.

Ten brunet ma na imię Fernando.

Pamiętaj, że przymiotniki „moreno(-a)”, „rubio(-a)” i „bello(-a)” zmieniają końcówki w zależności od rodzaju.

Mis amigas son muy **guapas|lindas|bellas**.

Moje przyjaciółki są bardzo ładne.

lindas

Ponieważ mówimy o grupie kobiet, przymiotnik ma końcówkę „-as”: guapas, lindas, bellas itp.

Nosotras somos **morenas**.

Jesteśmy brunetkami.

El hombre moreno se llama Fernando.

Ten brunet ma na imię Fernando.

Pamiętaj, że przymiotniki „moreno(-a)”, „rubio(-a)” i „bello(-a)” zmieniają końcówki w zależności od rodzaju.

Wprowadzenie do rodzaju gramatycznego rzeczowników

Dowiedz się, jak rzeczowniki ulegają zmianie na podstawie rodzaju słowa

Męski lub żeński?

Podobnie jak w wielu różnych językach, tak i w języku hiszpańskim **wszystkie rzeczowniki** (wyrazy określające ludzi, zwierzęta i przedmioty) **mają rodzaj gramatyczny**. Mogą być **rodzaju męskiego** lub **żeńskiego**.

rodzaj męski: amigo (*przyjaciel*), bocadillo (*rodzaj kanapki*)

rodzaj żeński: amiga (*przyjaciółka*), cerveza (*piwo*)

amigo, bocadillo, amiga, cerveza

W języku hiszpańskim wszystkie wyrazy określające ludzi, zwierzęta i przedmioty mają rodzaj gramatyczny.

Te słowa mają różny rodzaj. Można to rozpoznać np. po końcówkach.

W języku hiszpańskim występują tylko rodzaje męski i żeński. W innych językach jest ich więcej.

Męski lub żeński?

Wiele rzeczowników rodzaju męskiego kończy się na literę „o”, natomiast **wiele rzeczowników rodzaju żeńskiego** kończy się na literę „a”.

rodzaj męski: zapato (*but*), bocadillo (*rodzaj kanapki*)

rodzaj żeński: casa (*dom*), tarta (*ciasto*)

zapato, bocadillo

Wiele rzeczowników rodzaju męskiego kończy się na literę „o”.

W języku hiszpańskim większość słów rodzaju męskiego ma końcówkę „-o”, ale nie wszystkie!

W języku hiszpańskim większość słów rodzaju żeńskiego ma końcówkę „-a”, ale nie wszystkie!

bocadillo rodzaj męski

cerveza rodzaj żeński

Wszystkie rzeczowniki z nagrania są rodzaju żeńskiego. Wszystkie wyrazy kończą się na „a”: amiga (*przyjaciółka*), tarta (*ciasto*), casa (*dom*).

Wskazówka!

Niektóre rzeczowniki **nie** kończą się na „o” lub „a”.

Np. **cine** (kino) jest **rodzaju męskiego**, a **estación** (stacja) jest **rodzaju żeńskiego**.

cine, estación

Rzeczowniki hiszpańskie mogą kończyć się na inne litery niż „o” czy „a”.

„Cine” to słowo rodzaju męskiego, ale kończy się literą „-e”, a „estación” to słowo rodzaju żeńskiego z końcówką „-n”.

Powtórka opisywania ludzi

Obejrzyj wideo, w którym Paula opisuje siebie i swoich znajomych

Paula es española.

Paula jest Hiszpanką.

Paula jest kobietą, a słowo „español(a)” zmienia się w zależności od rodzaju, dlatego musimy użyć formy „española”.

Ella es muy simpática.

Ona jest bardzo miła.

Gdy mówimy o cechach ludzi, zazwyczaj używamy słowa „ser”, zatem w przypadku él/ella użyjemy „es”.

Julia es brasileña y Roberto es colombiano.

Julia jest Brazylijką, a Roberto jest Kolumbijczykiem.

Julia jest kobietą, więc „brasileña” ma końcówkę „-a”. Roberto jest mężczyzną, więc „colombiano” ma końcówkę „-o”.

Roberto es colombiano. „Colombiano” kończy się na „o”, ponieważ opisuje mężczyznę. Julia es brasileña. „Brasileña” kończy się na „a”, ponieważ opisuje kobietę.

Julia jest kobietą, więc „brasileña” ma końcówkę „-a”. Roberto jest mężczyzną, więc „colombiano” ma końcówkę „-o”.

Julia es rubia y Roberto es moreno.

Julia jest blondynką, a Roberto jest ciemnowłosy.

Julia jest kobietą, więc przymiotnik „rubia” ma końcówkę „-a”. Roberto jest mężczyzną, więc „moreno” ma końcówkę „-o”.

Yo soy baja y Roberto es muy alto.

Wybierz wyrazy w takiej kolejności, aby utworzyły zdanie opisujące Carmen i jej przyjaciela Roberto.

Osoba mówiąca jest kobietą, więc przymiotnik „baja” ma końcówkę „-a”. Roberto jest mężczyzną – stąd forma „alto”.

rubio / rubia moreno / morena

alto / alta bajo / baja

Przymiotniki „alto(-a)” i „bajo(-a)” odnoszą się do wzrostu, a „rubio(-a)” i „moreno(-a)” – do koloru włosów.

cansada, estresado, contento

Przymiotniki „morena” i „rubio” odnoszą się do koloru włosów, nie do uczuć lub emocji.

ser aby kogoś przedstawić, podać narodowość i opisać wygląd

estar aby opisać samopoczucie

W przypadku „ser” powiemy „Soy español” (jestem Hiszpanem), a w przypadku „estar” – „estoy cansada” (jestem zmęczona).

Roberto es muy simpático y está muy contento.

Roberto jest bardzo miły i jest bardzo szczęśliwy.

„Simpático” to cecha charakteru, więc używamy czasownika „ser”, natomiast „contento” to uczucie, więc używamy „estar”.

Soy Paula y soy española. Ellos son mis amigos.

Jestem Paula i jestem Hiszpanką. Oni są moimi znajomymi.

Pamiętaj, że czasownika „ser” używamy, gdy opisujemy innych ludzi i gdy mówimy o narodowości.

Wskazówka!

Czy czasami wydaje Ci się, że osoby mówiące po hiszpańsku robią to niezwykle szybko? To dlatego, że mamy tendencję do łączenia wyrazów. Na przykład zdanie „*Ellos son mis amigos*” (Oni są moimi znajomymi), może brzmieć jak „*ellosonmisamigos*”. Posłuchajmy tego na następnej stronie.

Ellos son mis amigos. / Ellos son mis amigos.

Ellos son mis amigos. (Wymawianie każdego słowa z osobna.) / Ellos son mis amigos.

(Wymawianie z normalną prędkością.)

Julia y Roberto

do Julii i Roberta

Paula mówi „ellos son mis amigos: Julia y Roberto”. Używa słowa „ellos”, więc odnosi się do nich.

Wyrazów jest 7: *Esta es Julia y este es Roberto.* (To jest Julia, a to jest Roberto.)

Julia

Julia

Słowo „esta” kończy się literą „-a”, więc odnosi się do kobiety. Ponadto na nagraniu słychać „esta es Julia”.

Este es... tak mówimy, aby przedstawić znajomego
Esta es... tak mówimy, aby przedstawić znajomą

Słowo „esta” odnosi się do osoby lub rzeczy w rodzaju żeńskim, a słowo „este” do osoby lub rzeczy rodzaju męskiego.

española, brasileña, colombiano
Hiszpanka, Brazylijka, Kolumbijczyk

Paula mówi, że jest „española”, a następnie przedstawia Julię jako „brasileña” i Roberta jako „colombiano”.

sześć

Zdanie „Julia es rubia y muy guapa” składa się z sześciu słów.

morena, rubia, alto
brunetka, blondynka, wysoki

cansada, estresada, bien
zmęczona, zestresowana, dobrze

Najpierw Paula mówi, że „Julia está cansada y estresada”, a na koniec mówi „está bien”.

Odnoszenie się do innych ludzi

Naucz się odnosić do różnych typów ludzi

la mujer

kobieta

PRZYKŁAD

La mujer es guapa.

Ta kobieta jest piękna.

el hombre

mężczyzna

PRZYKŁAD

El hombre es alto.

Ten mężczyzna jest wysoki.

la mujer

Znaczy "**kobieta**".

Pamiętaj, że słowo „je” wymawia się tak samo jak „ge”, ale nie jak „gue”!

la chica

dziewczyna

PRZYKŁAD

La chica es simpática.

Ta dziewczyna jest sympatyczna.

el chico

chłopak

PRZYKŁAD

El chico es joven.

Ten chłopak jest młody.

la chica
dziewczyna

Mówimy „la chica” w odniesieniu do młodszej kobiety. „El chico” odnosi się do młodszego mężczyzny.

la mujer kobieta
el hombre mężczyzna
el chico chłopak

Słów „mujer” i „hombre” używa się w odniesieniu do osób dorosłych, a słowa „chico” – do młodszego mężczyzny lub dziecka.

el amigo / la amiga
przyjaciel / przyjaciółka

PRZYKŁAD

Vosotros sois amigos.

Wy jesteście przyjaciółmi.

el compañero de trabajo / la compañera de trabajo
kolega / koleżanka

PRZYKŁAD

Ellos son compañeros de trabajo.

Są współpracownikami.

el compañero de trabajo / la compañera de trabajo

Znaczy "**przyjaciel / przyjaciółka**". Fałsz

Znaczy "**kolega / koleżanka**".

el compañero de trabajo / la compañera de trabajo kolega / koleżanka
el amigo / la amiga prijaciel / prijaciółka

Te słowa przybierają różne formy w zależności od rodzaju, dlatego mamy „amigo” i „amiga”, „compañero” i „compañera”.

el hombre
mężczyzna

la mujer
kobieta

el chico
chłopak

el amigo / la amiga
przyjaciel / przyjaciółka

el compañero de trabajo / la compañera de trabajo
kolega / koleżanka

El amigo / la amiga
przyjaciel / przyjaciółka

la **chica**
dziewczyna / młoda kobieta

El compañero de trabajo / la compañera de trabajo
kolega / koleżanka

Rodzaj gramatyczny i liczba

Dowiedz się, jak wyrazy ulegają zmianie w zależności od rodzaju i liczby

Wskazówka!

Aby określić rodzaj gramatyczny rzeczownika, wystarczy przyjrzeć się jego rodzajnikowi. W języku hiszpańskim rodzajnikami określonymi są „**el, la, los, las**”. „**El**” i „**los**” używamy z rzeczownikami rodzaju męskiego, zaś „**la**” i „**las**” z rzeczownikami rodzaju żeńskiego.

rodzaj męski:	el hombre, el chico, el amigo itp.
rodzaj żeński:	la mujer, la chica, la amiga itp.

el perro

Pogrubione słowo jest rodzaju męskiego.

Jest rodzaju męskiego, ponieważ ma rodzajnik „el” i kończy się na „-o”.

la casa

Możemy zauważyć, że wyraz „casa” jest rzeczownikiem rodzaju żeńskiego, ponieważ jego rodzajnikiem jest „la”.

Wskazówka!

Rodzaj gramatyczny rzeczowników możemy również rozpoznać po ich końcówkach. Aby Ci pomóc, przedstawiamy najbardziej popularne końcówki. Rzeczowniki o następujących końcówkach są przeważnie rodzaju męskiego:

rzeczowniki kończące się na -o :	el amigo (przyjaciel)
rzeczowniki kończące się na -n :	el tren (pociąg)
rzeczowniki kończące się na -aje :	el viaje (wycieczka)
rzeczowniki kończące się na -r :	el ordenador (komputer)
rzeczowniki kończące się na -ón :	el león (lew)

el hotel

Ten rzeczownik jest rodzaju męskiego.

el ziaje

Ten rzeczownik jest rodzaju męskiego.

Jest rodzaju męskiego, ponieważ ma rodzajnik „el”. W stosunku do rzeczowników rodzaju żeńskiego używamy „la”.

hombre, idioma, león - rzeczowniki rodzaju męskiego.

Uważaj! Mimo że „idioma” (język) kończy się na „-a”, jest rzeczownikiem rodzaju męskiego.

Wskazówka!

Rzeczowniki z następującymi końcówkami są przeważnie rodzaju żeńskiego:

rzeczowniki kończące się na -a :	la mesa (stół)
rzeczowniki kończące się na -d :	la ciudad (miasto)
rzeczowniki kończące się na -z :	la luz (światło)
rzeczowniki kończące się na -ión :	la lección (lekcja)

la ciudad

To jest rzeczownik rodzaju żeńskiego.

la lección

Ten rzeczownik jest rodzaju żeńskiego.

Wszystkie rzeczowniki kończące się na „-ción” są rodzaju żeńskiego, a ten wyraz ma również rodzajnik „la”.

mujer, luz, lección

hombre, idioma, león

Uważaj! Mimo że „idioma” (język) kończy się na „-a”, jest rzeczownikiem rodzaju męskiego.

el tren

pociąg

„Tren” (pociąg) to słowo rodzaju męskiego, a „ciudad” (miasto) to słowo rodzaju żeńskiego i przyjmuje rodzajnik „la”.

Wskazówka!

„Los” używamy z rzeczownikami rodzaju męskiego w liczbie mnogiej, zaś „las” z rzeczownikami rodzaju żeńskiego w liczbie mnogiej.

rodzaj męski w liczbie mnogiej:

los hombres, los chicos, los amigos itp.

Rodzaj żeński, liczba mnoga:

las mujeres, las chicas, las amigas itp.

Wskazówka!

W podobny sposób, w jaki określamy rodzaj gramatyczny, tzn. przyglądając się rodzajnikowi i końcówce, możemy określić, czy dany rzeczownik jest w liczbie mnogiej. Zwróć uwagę na następujące zasady dotyczące tworzenia liczby mnogiej w języku hiszpańskim.

Liczba pojedyncza

el chico

la amiga

Liczba mnoga

los chicos

las amigas

Wskazówka!

Aby utworzyć liczbę mnogą, zazwyczaj dodajemy „s” na końcu wyrazu.

Liczba pojedyncza

la casa

el perro

Liczba mnoga

las casas

los perros

los hombres

Możemy stwierdzić, że wyraz „hombres” jest rzeczownikiem w liczbie mnogiej, ponieważ kończy się na literę „s”.

chicos, amigas, compañeros

Te trzy rzeczowniki kończą się na „-s”, co jest charakterystyczne dla liczby mnogiej.

Wskazówka!

Jeśli wyraz kończy się na spółgłoskę, końcówkę liczby mnogiej tworzymy przez dodanie „-es”.

Liczba pojedyncza

el tren

la mujer

Liczba mnoga

los trenes

las mujeres

las mujeres

„Mujeres” jest rzeczownikiem w liczbie mnogiej. Jeśli wyraz kończy się na spółgłoskę, tak jak np. „mujer”, liczbę mnogą tworzymy przez dodanie „-es”, np. „mujeres”.

las **ciudades**

miasta

Liczbę mnogą wyrazów kończących się na spółgłoskę tworzymy, dodając „-es”, więc „ciudad” przekształca się w „ciudades”.

los **ordenadores**

komputery

Wyrazy zakończone na spółgłoskę w liczbie mnogiej przyjmują „-es”, więc „ordenador” przekształca się w „ordenadores”.

Wskazówka!

Kiedy wyraz kończy się na literę „z”, liczbę mnogą tworzymy, zmieniając „z” na „c” i dodając „-es”.

Liczba pojedyncza

la luz

la actriz

Liczba mnoga

las luces

las actrices

actrices

„Actriz” (aktorka) to forma liczby pojedynczej, a „actores” to forma liczby mnogiej od „actor” (aktor).

el amigo - la **amiga**

przyjaciel / przyjaciółka

„Amiga” (przyjaciółka) kończy się na „-a” i jest formą rodzaju żeńskiego od „amigo” (przyjaciel).

los **ordenadores**

komputer / komputery

Wyrazy zakończone na spółgłoskę w liczbie mnogiej przyjmują „-es”, więc „ordenador” przekształca się w „ordenadores”.

los **viajes**

podróże

„Lecciones” to słowo r.ż., więc wymaga zastosowania „las”; „viajes” to słowo r.m., więc wymaga zastosowania „los”.

las ciudades

miasta

Uważaj! Mimo że „idiomas” (języki) kończy się na „-as”, jest wyrazem rodzaju męskiego, więc wymaga zastosowania „los”.

el **perro**

pies

„Perro” (pies) kończy się na „-o” i jest rzeczownikiem rodzaju męskiego, więc wymaga zastosowania „el”.

la **lección**

lekcja

Pamiętaj, że wszystkie rzeczowniki zakończone na „-ción” są r.ż., dlatego „lección” wymaga zastosowania „la”.

mujer, lección, chica - rodzaj żeński

„Mujer”, „lección” i „chica” to rzeczowniki r.ż.; „viaje”, „perro” i „idioma” to rzeczowniki r.m.

león, nivel, compañero

„León”, „nivel” i „compañero” to rzeczowniki rodzaju męskiego; „ciudad” i „mesa” to rzeczowniki rodzaju żeńskiego.

los viajes

podróże

„Lecciones” to słowo r.ż., więc wymaga zastosowania „las”; „viajes” to słowo r.m., więc wymaga zastosowania „los”.

Opisywanie pracy zawodowej

Poznaj różne zawody i dowiedz się, jak mówić o swoim

¿En qué trabajas?

Jaką pracę wykonujesz?

PRZYKŁAD

¿Y tú, Álvaro? ¿En qué trabajas?

A ty, Álvaro? Czym się zajmujesz?

Carmen, ¿en qué trabajas?

Carmen, czym się zajmujesz?

Aby zapytać, czym się ktoś zajmuje, używamy „¿En qué trabajas?”.

el profesor / la profesora

nauczyciel / nauczycielka

PRZYKŁAD

Yo soy profesora de inglés.

Jestem nauczycielką angielskiego.

Marta es profesora.

Marta jest nauczycielką.

„Profesora” to wyraz używany w stosunku do nauczycielki; w stosunku do nauczyciela używamy „profesor”.

- Yo soy profesora de inglés. Y tú, ¿en qué trabajas?
Jestem nauczycielką angielskiego. A ty czym się zajmujesz?
Używamy „profesora”, ponieważ słyszymy, że w nagraniu kobieta mówi o sobie.

el dependiente / la dependienta

ekspedient / ekspedientka

PRZYKŁAD

El dependiente trabaja en la tienda.

Ekspedient pracuje w sklepie.

Hola, María, ¿qué tal? Soy Alberto y soy profesor. ¿Y tú, en qué trabajas? - Yo soy dependienta.

María jest sprzedawczynią.

El profesor / La profesora

Niektóre nazwy stanowisk zmieniają się w zależności od tego, czy mówimy o mężczyźnie czy o kobiecie.

Luis es profesor. (Luis jest nauczycielem.)

Mi amiga es médica. (Moja przyjaciółka jest lekarką.)

Wyraz „sprzedawca” zmienia się w zależności od rodzaju: rodzaj męski (dependiente) i rodzaj żeński (dependienta).

el médico / la médica

lekarz / lekarka

PRZYKŁAD

La médica trabaja en un hospital.

Lekarka pracuje w szpitalu.

Mi amigo es médico.

Moja przyjaciółka nie jest lekarką, mój przyjaciel jest.

el camarero / la camarera

kelner / kelnerka

PRZYKŁAD

Antonio es camarero y trabaja en un bar.

Antonio jest kelnerem i pracuje w barze.

Antonio es camarero y trabaja en un bar.

Antonio jest kelnerem i pracuje w barze.

Antonio jest r.m., więc wymaga rzeczownika r.m.; lekarze nie pracują w barach, ale kelnerzy (camareros) tak.

el estudiante / la estudiante

Student / Studentka

PRZYKŁAD

Cristina es estudiante de francés.

Cristina jest studentką francuskiego.

Yo soy estudiante de inglés.

Jestem studentką angielskiego.

Pamiętaj, że wyraz „estudiante” (uczeń/uczennica) ma tę samą formę w rodzaju męskim jak i żeńskim.

El estudiante / La estudiante

Niektóre nazwy stanowisk są takie same niezależnie od tego, czy odnoszą się do mężczyzn czy do kobiet.

Luis jest studentem. (*Luis es estudiante*).

Marta jest studentką. (*Marta es estudiante*).

estudiante.

María jest studentką.

Pamiętaj, że wyraz „estudiante” (uczeń/uczennica) ma tę samą formę w rodzaju męskim jak i żeńskim.

la profesora

nauczycielka

„El médico” (lekarz) pracuje w szpitalu, a „el dependiente” (sprzedawca) w sklepie.

Yo soy profesora de inglés. Y tú, ¿en qué trabajas?

Jestem nauczycielką angielskiego. A ty czym się zajmujesz?

Używamy „profesora”, ponieważ słyszymy, że w nagraniu kobieta mówi o sobie.

Zbliżamy się do końca lekcji! W celu utrwalenia tych wyrazów, możesz się jeszcze pouczyć!

¿En qué trabajas? (Jaką pracę wykonujesz?)

el profesor / la profesora (nauczyciel / nauczycielka)

el dependiente / la dependienta (ekspedient / ekspedientka)

el médico / la médica (lekarz / lekarka)

el camarero / la camarera (kelner / kelnerka)

el estudiante / la estudiante (Student / Studentka)

Profesor: ¡Hola! Soy Víctor y soy profesor de español. ¿Y vosotros?

Anne: Hola, me llamo Janna, soy polaca y soy médica.

Emir: Hola, yo soy Emir, soy turco y soy dependiente en una tienda de ordenadores. Y tú, Greg, ¿en qué trabajas?

Greg: Yo soy estadounidense y soy camarero, trabajo en un bar.

Profesor: ¡Muy bien! ¡Bienvenidos a la clase de español!

Emir es dependiente en una tienda.

Emir jest sprzedawcą w sklepie.

Víctor jest nauczycielem hiszpańskiego, a Emir pracuje jako sprzedawca.

Yo soy estadounidense y soy camarero, trabajo en un bar.

Greg nie jest nauczycielem, jest kelnerem.

¿En qué trabajas?

Jaką pracę wykonujesz?

Aby zapytać, czym się ktoś zajmuje, używamy „¿En qué trabajas?”.

Víctor es... profesor.

Emir es... dependiente.

Greg es... camarero.

profesor / profesora nauczyciel / nauczycielka

camarero / camarera kelner / kelnerka

dependiente / dependienta expedient / expedientka

Te nazwy zawodów zmieniają się w zależności od rodzaju; inne, jak np. „estudiante” (uczeń/uczennica), nie zmieniają się.

profesora, dependienta, camarero

Michael es estudiante de español.

Michael jest studentem hiszpańskiego.

„Dependiente” (sprzedawca) pracuje w sklepie. Ktoś, kto się uczy to „estudiante” (uczeń/uczennica).

Mi amiga Ana es **camarera** en un restaurante japonés.

Moja przyjaciółka Ana jest kelnerką w japońskiej restauracji.

Odnosząc się do mężczyzny, używamy „camarero” (kelner), a odnosząc się do kobiety używamy „camarera” (kelnerka).

Óscar es **médico**.

Óscar jest lekarzem.

Zwróć uwagę na akcenty

Laura es **profesora**.

Laura jest nauczycielką.

„Profesora” to wyraz używany w stosunku do nauczycielki; w stosunku do nauczyciela używamy „profesor”.

Opisywanie różnych stanowisk pracy

Poznaj słowa do mówienia o różnych miejscach pracy, w tym o swoim

¿Dónde trabajas?

Gdzie pracujesz?

PRZYKŁAD

Y tú, Alicia, ¿dónde trabajas?

A ty, Alicio, gdzie pracujesz?

Bea, ¿dónde trabajas?

To pytanie zadajemy, aby zapytać o czyjeś miejsce pracy.

Aby zapytać o zawód, używamy „¿En qué trabajas?”. Aby zapytać o miejsce wykonywanej pracy, używamy „¿Dónde trabajas?”.

Y tú, Manu, ¿dónde trabajas?

A ty, Manu, gdzie pracujesz?

Zaimek pytający dotyczący miejsca to „dónde”; pamiętaj o akcencie nad „o”.

una oficina

biuro

PRZYKŁAD

Trabajo en una oficina.

Pracuję w biurze.

Mi amigo Jorge trabaja en una oficina.

Mój przyjaciel Jorge pracuje w biurze.

un hospital

szpital

PRZYKŁAD

Mi amiga Ainhoa es médica y trabaja en un hospital.

Moja przyjaciółka Ainhoa jest lekarką i pracuje w szpitalu.

Iván es médico y trabaja en un hospital.

Iván jest lekarzem i pracuje w szpitalu.

Lekarze pracują w „hospitales” (szpitalach), nie w „oficinas” (biurach).

un restaurante

restauracja

PRZYKŁAD

Soy camarero y trabajo en un restaurante.

Jestem kelnerem i pracuję w restauracji.

Mi amigo Pablo trabaja en un restaurante.

Mój przyjaciel Pablo jest kelnerem.

On jest kelnerem, ponieważ pracuje w restauracji.

Dani es camarero, trabaja en un restaurante.

Belén es médica, trabaja en un hospital.

una tienda

sklep

PRZYKŁAD

Mi amiga Carmen es dependienta y trabaja en una tienda.

Moja przyjaciółka Carmen jest sprzedawczynią i pracuje w sklepie.

David es dependiente en una tienda de ordenadores.

David jest sprzedawcą w sklepie komputerowym.

Sprzedawcy i sprzedawczynie pracują w sklepach.

El dependiente trabaja en... una tienda

El camarero trabaja en... un restaurante

La médica trabaja en... un hospital

una escuela

szkoła

PRZYKŁAD

Kristina es profesora de alemán en una escuela de idiomas.

Kristina jest nauczycielką niemieckiego w szkole językowej.

Soy estudiante de italiano en una escuela de idiomas.

Uczę się włoskiego w szkole językowej.

Pamiętaj, że w „cue” wymawiamy wszystkie litery, a w „que” nie wymawiamy „u”.

la escuela.

nauczyciele pracują w szkole

Hola, Jesús, ¿qué tal? Me llamo Alicia, soy dependienta en una tienda. ¿Y tú?, ¿dónde trabajas?- ¡Hola, Alicia! Yo soy profesor, trabajo en un colegio.

Jesús jest nauczycielem i pracuje w szkole. Alicia pracuje w sklepie.

En una tienda.

w sklepie

Alicia pracuje w sklepie, ponieważ mówi, że jest sprzedawczynią.

Rozwijanie biegłości językowej

Przećwicz umiejętności mówienia

Soy profesora en una ... de lenguas. Escuela

Mi amiga es dependienta en una ... de ordenadores. Tienda

Cris es camarera en un ... italiano. Restaurante

Soy manager en una oficina.

Jestem kierowniczką w biurze.

Zwróć uwagę, że w języku hiszpańskim wyraz ten pisze się tylko przez jedno „f”.

Soy dependienta y trabajo en una tienda.

Jestem sprzedawczynią i pracuję w sklepie.

Pamiętaj, że wyraz „dependiente” odnosi się do mężczyzn; w stosunku do kobiet używamy „dependienta”.

Soy manager en una **oficina**.

Jestem kierowniczką w biurze.

Zaznacz miejsce pracy, które uzupełni podane zdanie:

Soy dependiente, trabajo en...

una, tienda

Mi amiga Mónica es profesora de español en una **escuela** de idiomas.

Moja przyjaciółka Mónica jest nauczycielką hiszpańskiego w szkole językowej.

Daniel es camarero en un **restaurante** italiano.

Daniel jest kelnerem we włoskiej restauracji.

Kelnerzy zwykle pracują w barach lub restauracjach.

Soy médica; trabajo en un hospital.

Jestem lekarką i pracuję w szpitalu.

Aby powiedzieć, czym się zajmujemy, używamy „soy”, a następnie podajemy zawód, a „trabajo en...” określa miejsce pracy.

Rodzajniki określone

Poznaj słowa do odnoszenia się do konkretnych lub znanych nam rzeczy

Wskazówka!

Rodzajniki określone to słowa, które umieszczamy przed konkretnym przedmiotem (rzeczownikiem), który jest nam znany i może być przez nas dokładniej opisany.

Rodzajniki określone zgadzają się pod względem rodzaju gramatycznego i liczby z rzeczownikiem, który poprzedzają.

W języku hiszpańskim rodzajnikami określonymi są:

el/los (rodzaj męski)
la/las (rodzaj żeński)

la enfermera

W tym wyrażeniu wyrazy są rodzaju żeńskiego i w liczbie pojedynczej.

Posiada rodzajnik „la” używany z rzeczownikami rodzaju żeńskiego. Ponadto „enfermera” (pielęgniarka) kończy się na „-a”.

el abogado

Jest to wyraz rodzaju męskiego, ponieważ posiada rodzajnik „el”, a ponadto „abogado” (prawnik) kończy się na „-o”.

la médica

W tym wyrażeniu wyrazy są rodzaju żeńskiego i w liczbie pojedynczej.

Posiada rodzajnik „la” używany z rzeczownikami rodzaju żeńskiego, a ponadto „médica” kończy się na „-a”.

el estudiante

W tym wyrażeniu wyrazy są rodzaju męskiego i w liczbie pojedynczej.

Chociaż „estudiante” może być rodzaju męskiego i żeńskiego, tutaj jest rodzaju męskiego, ponieważ posiada „el”.

Wskazówka!

Słowa kończące się na **-e** lub **-ista** mogą być formami męskimi lub żeńskimi.
estudiante, periodista, etc.

el periodista

W tym wyrażeniu wyrazy są rodzaju męskiego i w liczbie pojedynczej.

Chociaż „periodista” może być rodzaju męskiego i żeńskiego, tutaj jest rodzaju męskiego, ponieważ posiada „el”.

Wskazówka!

Do **słów rodzaju męskiego**, kończących się **spółgłoską** dodawana jest litera **a** w celu zamiany na rodzaj żeński.

el profesor, la profesora

el profesor

W tym wyrażeniu wyrazy są rodzaju męskiego i w liczbie pojedynczej.
Jest to wyraz rodzaju męskiego, ponieważ posiada rodzajnik „el”.

las profesoras

To wyrażenie odnosi się do więcej niż jednej jednostki.

Z rzeczownikiem „profesoras” (nauczycielki) używamy rodzajnika „las” (rodzaj żeński, liczba mnoga).

los estudiantes

To wyrażenie odnosi się do więcej niż jednej jednostki.

W zdaniu z rzeczownikiem „**studenci**” występuje rodzajnik „**los**” (rodzaj męski, liczba mnoga).

Wskazówka!

Do słów kończących się **samogłoską** dodajemy **-s** w celu utworzenia liczby mnogiej.

los dependientes, los abogados, las estudiantes, etc.

la, las rodzajniki określone rodzaju żeńskiego.

„**El**” i „**los**” to rodzajniki określone rodzaju męskiego.

los, las rodzajniki określone w liczbie mnogiej.

„**El**” to rodzajnik **określony r.m. w l.p.**, a „**la**” to rodzajnik **określony r.ż w l.p.**

El chico es alto.

Chłopiec jest wysoki.

„**Chico**” to **wyraz r.m.** kończący się na „**-o**” i wymaga zastosowania odpowiedniego rodzajnika r.m., czyli „**el**”.

Los camareros son simpáticos.

Kelnerzy są uprzejmi.

„**Camareros**” to rzeczownik **r.m. w l.m.**, więc wymaga zastosowania odpowiedniego rodzajnika, czyli „**los**”.

La abogada trabaja en un bufete.

Prawniczka pracuje w kancelarii prawnej.

Z „**abogada**” (prawniczka) musimy użyć **rodzajnika rodzaju żeńskiego**: „**la**”. Rodzajnik „**el**” pasowałby do „**abogado**”.

Los profesores son morenos.

Nauczyciele są brunetami.

„**Morenos**” jest w **liczbie mnogiej**, więc potrzebujemy wyrazu w liczbie mnogiej (**profesores**); dlatego „profesor” jest źle.

La estudiante está cansada.

Studentka jest zmęczona.

„**Cansada**” jest **rodzaju żeńskiego** w **liczbie pojedynczej**, więc potrzebujemy „**estudiante**”; „estudiantes” jest w l.m.

el rodzaj męski

la rodzaj żeński

los rodzaj męski

las rodzaj żeński

Tych rodzajników używamy z **rzeczownikami w liczbie pojedynczej**; w **liczbie mnogiej** używamy „**los**” (r.m.) i „**las**” (r.ż.).

los rodzaj męski

las rodzaj żeński

Los camareros trabajan en el restaurante.

Kelnerzy pracują w restauracji.

Zarówno „**camareros**” (kelnerzy) i „**restaurante**” (restauracja) to wyrazy **rodzaju męskiego**.

La médica trabaja en el hospital.

Lekarka pracuje w szpitalu.

„**Médica**” to rzeczownik **r.ż. w l.p.**, a odpowiednim rodzajnikiem jest „**la**”; rodzajnik „**el**” pasowałby do „**médico**”.

El profesor es muy simpático.

Nauczyciel jest bardzo miły.

„**Profesor**” to rzeczownik **r.m. w l.p.**, a odpowiednim rodzajnikiem jest „**el**”; rodzajnik „**la**” pasowałby do „**profesora**”.

Las enfermeras son altas.

Pielęgniarki są wysokie.

„**Enfermeras**” jest **r.ż. w l.m.**, więc odpowiednim rodzajnikiem jest „**las**”; rodzajnik „**los**” pasowałby do „**enfermeros**”.

Los abogados trabajan en una oficina.

Prawnicy pracują w biurze.

„**Abogados**” jest **r.m. w l.m.**, więc odpowiednim rodzajnikiem jest „**los**”; rodzajnik „**las**” pasowałby do „**abogadas**”.

Los amigos de Juan son Carlos y Pedro.

Przyjaciółmi Juana są Carlos i Pedro.

„**Amigos**” jest **r.m. w l.m.**, więc odpowiednim rodzajnikiem jest „**los**”; rodzajnik „**las**” pasowałby do „**amigas**”.

La camarera es simpática.

Kelnerka jest uprzejma.

„**Camarera**” jest **r.ż. w l.p.**, więc odpowiednim rodzajnikiem jest „**la**”; rodzajnik „**el**” pasowałby do „**camarero**”.

Rodzajniki nieokreślone

Poznaj słowa do odnoszenia się do ogólnych lub nieznanych rzeczy

Wskazówka!

Porównajmy dwa zdania:

El camarero trabaja en **un** restaurante. (Kelner pracuje w restauracji.)

El camarero trabaja en **el** restaurante de la esquina. (Kelner pracuje w restauracji na rogu.)

Wskazówka!

Wyobraź sobie miasto, gdzie jest wiele restauracji i wyobraź sobie w tym mieście kelnera. Wiesz, że kelnerzy pracują w restauracji, ale kelner, o którym mówimy, pracuje w jakiejś konkretnej restauracji: tej, która jest na rogu.

W pierwszym zdaniu mówimy o kelnerze pracującym w jakiejś restauracji:

El camarero trabaja en **un** restaurante.
(Kelner pracuje w restauracji.)

W drugim zdaniu mówimy o kelnerze pracującym w konkretnej restauracji na rogu:

El camarero trabaja en **el** restaurante de la esquina. (Kelner pracuje w restauracji na rogu.)

El, un

„**El**” to rodzajnik określony r.m. w l.p., a „**un**” to rodzajnik nieokreślony r.m. w l.p.

Wskazówka!

Rodzajników określonych „**el, la, los, la**” używamy, aby powiedzieć o określonych przedmiotach, miejscach lub osobach, które znamy lub o których słyszeliśmy wcześniej.

Ana es **la** actriz principal. (Ana jest odtwórczynią głównej roli.)

Carlos trabaja en **el** restaurante de la esquina. (Carlos pracuje w restauracji na rogu.)

Wskazówka!

W przeciwieństwie do rodzajników określonych, **rodzajników nieokreślonych** używamy, aby powiedzieć o czymś po raz pierwszy lub powiedzieć o jakichś bliżej nieokreślonych przedmiotach, miejscach lub osobach.

Necesito encontrar **un** hospital. (Muszę znaleźć szpital.) > Jakikolwiek szpital.

El profesor de español.

Ta osoba lub ta rzecz znana jest zarówno mówiącemu, jak i słuchającemu.

Ta osoba jest znana kobiecie, ponieważ używa „**el**”, by **odnieć się do określonego nauczyciela**.

El médico trabaja en **un** hospital.

To mówi o szpitalu w ogólności (jakimkolwiek szpitalu).

Gramatyka: Rodzajniki nieokreślone

W języku hiszpańskim występują cztery rodzajniki nieokreślone w zależności od tego, czy rzeczownik, przed którym występują jest rodzaju męskiego czy żeńskiego, w liczbie pojedynczej czy mnogiej.

gatunek	liczba pojedyncza	Liczba mnoga
Rodzaj męski	un	unos
Rodzaj żeński	una	unas

un, una

„**Un**” to rodzajnik nieokreślony r.m. w l.p., a „**una**” to rodzajnik nieokreślony r.ż. w l.p.

Necesito encontrar **un** hospital.

To zdanie oznacza „Muszę znaleźć szpital”. Rodzajnik nieokreślony „un” oznacza, że nie jest to konkretny szpital.

La profesora enseña español en **una** escuela.

Rodzajnik napisany pogrubioną czcionką nie odnosi się do konkretnego miejsca. Używając „**una**”, mamy na myśli **dowolną szkołę**”, bez wskazywania konkretnej.

Wskazówka!

Zwróć uwagę!

Jeśli rzeczownik jest rodzaju żeńskiego w liczbie pojedynczej, jak np. „**escuela**” (szkoła), wówczas użyty rodzajnik musi być również rodzaju żeńskiego w liczbie pojedynczej „**una escuela**”. Jeśli ten sam rzeczownik przyjmuje liczbę mnogą „**escuelas**” (szkoły), wówczas rodzajnik również przyjmuje liczbę mnogą „**unas escuelas**”.

Identycznie jest z rzeczownikami rodzaju męskiego w liczbie pojedynczej i rzeczownikami rodzaju męskiego w liczbie mnogiej.

Un hospital (szpital) > **unos** hospitales (szpitale)

Nosotros trabajamos en **una** oficina.

Rodzajnik nieokreślony w tym zdaniu jest rodzaju żeńskiego w liczbie pojedynczej.

„**Una**” to **rodzajnik nieokreślony rodzaju żeńskiego w liczbie pojedynczej**; „**un**” odpowiada **rodzajowi męskiemu**.

Necesito encontrar **un** hospital.

Rodzajnik jest rodzaju męskiego w liczbie pojedynczej.

El, un

„**El**” to **rodzajnik określony r.m. w l.p.**, a „**un**” to rodzajnik **nieokreślony r.m. w l.p.**

unas, una

unos, unas

una clínica
przychodnia

un bufete
kancelaria prawna

unos profesores
nauczyciele

Wskazówka!

Kiedy rzeczownik kończy się spółgłoską, np. w wyrazie „profesor”, liczbę mnogą tworzymy przez dodanie **-es**.

profesor > profesores

unos médicos

lekarze

unas tiendas
sklepy

Wskazówka!

Pamiętaj: większość rzeczowników zakończonych na **-e** i wszystkie rzeczowniki zakończone na **-ista** są albo rodzaju męskiego, albo żeńskiego.

un estudiante, una estudiante, un periodista, una periodista

un periodista

dziennikarz

una estudiante
studentka

Wskazówka!

Jak już wiemy, nazwy zawodów zakończonych na **-e** są zazwyczaj zarówno rodzaju męskiego, jak i żeńskiego, np. un estudiante / una estudiante. Jest jednak parę wyjątków, gdzie nazwy zawodów zakończone na **-e** są jedynie rodzaju żeńskiego.

un dependiente / **una** dependienta

un dependiente
sprzedawca

unas dependientas
sprzedawczynie

Soy dependiente en **una** tienda de ropa.
Jestem sprzedawcą w sklepie odzieżowym.

La profesora enseña español en **una** escuela
Nauczycielka uczy hiszpańskiego w szkole.

unos hospitales
szpitale

unas oficinas
biura

El médico trabaja en un hospital
Ten lekarz pracuje w szpitalu.

Mówienie, jakimi językami się posługujesz

Opowiedz o językach, których się uczysz i którymi się posługujesz

¿Qué lenguas hablas?

Jakimi językami mówisz?

Qué lenguas hablas?

To pytanie zadajemy, kiedy chcemy się dowiedzieć, jakimi językami ktoś mówi. Moglibyśmy również zapytać „¿Qué idiomas hablas?”, ale pamiętaj, że „lenguas” jest r.ż., a „idiomas” r.m.

¿Qué lenguas hablas?
Jakimi językami mówisz?

hablo...

ja mówię...

PRZYKŁAD

Yo hablo francés.

Mówię po francusku.

Soy de Suiza, hablo francés y alemán.

Jestem ze Szwajcarii. Mówię po francusku i niemiecku.

Ponieważ mówimy o „yo” (ja), poprawną formą czasownika „hablar” (mówić) jest „hablo”.

hablas...

ty mówisz...

PRZYKŁAD

Tú hablas inglés y español, ¿no?

Mówisz po angielsku i hiszpańsku, prawda?

Pedro, ¿hablas alemán?
Laura pyta Pedro, czy mówi po niemiecku.

Laura pyta Pedra bezpośrednio, więc **musimy użyć formy odpowiadającej zaimkowi „tú”** (ty), czyli **„hablas”**.

¡Tú hablas italiano muy bien!

Bardzo dobrze mówisz po włosku!

Ponieważ zwracamy się do „**tú**” (ty), czasownik **„hablar”** (mówić) przekształca się w **„hablas”**.

habla...

on mówi... / ona mówi...

PRZYKŁAD

Mi amiga Lucía habla inglés muy bien.

Moja przyjaciółka Lucía bardzo dobrze mówi po angielsku.

Habla portugués muy bien.

W tym zdaniu Alex mówi o kimś innym.

Alex używa formy **„habla”**, która odnosi się do „**él**” (on), „**ella**” (ona) lub **„usted”** (pan / pani).

móścić

Czy dostrzegasz podobieństwa i różnice między tymi trzema słowami? Wszystkie pochodzą od podstawowej formy czasownika „hablar” (mówić). W języku hiszpańskim ta podstawowa forma (zwana również bezokolicznikiem) może kończyć się na „-ar”, „-er” lub „-ir”, a jej końcówki zależą od osoby, o której mówimy.

yo hablo

tú hablas

él/ella habla

Dopasuj formę **„hablar”** do właściwej osoby.

Yo hablo

Tú hablas

Carlos habla

Te końcówki mają wszystkie czasowniki regularne zakończone na „-ar”, np. „estudiar” (uczyć się) i „viajar” (podróżować).

estudio...

ja się uczę...

PRZYKŁAD

Yo estudio español con Busuu.

Uczę się hiszpańskiego na Busuu.

Estudio inglés con la app de Busuu.

W tym zdaniu mówię o sobie.

Używamy formy **„estudio”**, która jest formą czasownika **„estudiar”** (uczyć się) odpowiadającą zaimkowi **„yo”** (ja).

estudias...

ty się uczysz...

PRZYKŁAD

¿Qué lenguas estudias?

Jakich języków się uczysz?

Javi, ¿tú estudias alemán con Busuu o en una escuela?

Javi, uczysz się niemieckiego na Busuu czy w szkole?

Ponieważ zwracamy się do „tú” (ty), czasownik „**estudiar**” (uczyć się) przekształca się w „**estudias**”.

estudia...

on się uczy / ona się uczy

PRZYKŁAD

Mi amigo Dani estudia francés.

Moja przyjaciółka Dani uczy się francuskiego.

Yo... estudio español con Busuu.

Tú... estudias francés en una escuela.

Esther... estudia italiano.

Carlos habla inglés y estudia alemán.

Carlos mówi po angielsku i uczy się niemieckiego.

Estudia, estudias, estudia...

Czy zauważasz, jak podobne są do siebie te słowa? W tym przypadku wszystkie pochodzą od podstawowej formy czasownika „estudiar” (studiować). Dodaje się do niego te same końcówki, co w przypadku „hablar”. W celu utrwalenia wiedzy, zróbmy jeszcze kilka ćwiczeń!

Persona

yo

tú

él, ella

hablar, estudiar

hablo, estudio

hablas, estudias

habla, estudia

¿Qué lenguas hablas?

Jakimi językami mówisz?

Habla portugués muy bien.

W tym zdaniu Alex mówi o kimś innym.

Alex używa formy „**habla**”, która odnosi się do „**él**” (on), „**ella**” (ona) lub „**usted**” (pan / pani).

Kiedy chcemy się dowiedzieć, jakimi językami ktoś potrafi mówić, pytamy...

¿Qué lenguas hablas?

¿Qué lenguas hablas?

Jakimi językami mówisz?

Moglibyśmy również zapytać „**¿Qué idiomas hablas?**”, ale pamiętaj, że „**lenguas**” jest **r.ż.**, a „**idiomas**” **r.m.**

Mi amiga Susan es estadounidense. Habla inglés y estudia español con Busuu.

Moja przyjaciółka Susan jest Amerykanką. Mówi po angielsku i uczy się hiszpańskiego na Busuu.

Ponieważ mówimy o **niej** (Susan), poprawnymi formami czasowników są „**habla**” i „**estudia**”.

¿Hablas francés?

Czy mówisz po francusku?

Ponieważ **pytamy ją bezpośrednio**, potrzebujemy formy czasownika odpowiadającej zaimkowi „**tú**” (ty), czyli „**hablas**”.

Mi amiga Adriana no habla alemán.

Adriana nie mówi po niemiecku. Ona również się go nie uczy.

Mi amigo José estudia francés.

Mój przyjaciel José uczy się francuskiego.

Ponieważ mówimy o **nim** (José), poprawną formą czasownika „**estudiar**” jest „**estudia**”.

Mi amiga Adriana estudia español y yo estudio inglés.

Moja przyjaciółka Adriana uczy się hiszpańskiego, a ja uczę się angielskiego.

Formą czasownika „**estudiar**” (uczyć się) dla zaimka „**yo**” (ja) jest „**estudio**”; „**estudia**” jest dla „**ella**” (ona).

Yo ... español con la app de Busuu.

estudio

Uczę się hiszpańskiego w aplikacji Busuu!

Używamy formy „**estudio**”, która jest formą czasownika „**estudiar**” (uczyć się) odpowiadającą zaimkowi „**yo**” (ja).

Elisa estudia italiano pero no **habla** mucho.

Elisa uczy się włoskiego, ale nie mówi w nim zbyt wiele.

Ponieważ mówimy o **niej** (Elisa), poprawną formą czasownika „**hablar**” jest „**habla**”.

Yo ... francés en la escuela. Estudio

Tú no ... italiano. Hablas

Mi amigo Ramón ... portugués. Estudia

Formą czasownika odpowiadającą zaimkowi „**yo**” jest „**estudio**”, „**tú**” – „**hablas**”, a „**él**” – „**estudia**”.

Antonio **habla** dos idiomas: francés y español.

Antonio mówi dwoma językami: po francusku i hiszpańsku.

Ponieważ mówimy o **nim** (Antonio), poprawną formą czasownika „**hablar**” jest „**habla**”.

Yo **hablo** inglés con mi amiga Amy.

Rozmawiam po angielsku z moją przyjaciółką Amy.

Ponieważ mówimy o „**yo**” (ja), poprawną formą czasownika „**hablar**” (mówić) jest „**hablo**”.

¿**Estudias** alemán en una escuela?

Czy uczysz się w szkole niemieckiego?

Ponieważ zwracamy się do „**tú**” (ty), czasownik „**estudiar**” (uczyć się) przekształca się w „**estudias**”.

Nauka czasowników związanych z językami

Poznaj więcej słów do mówienia o nauce języków

leo, lees, lee...

ja czytam, ty czytasz, on/ona czyta

PRZYKŁAD

Yo leo libros en inglés.

Czytam książki po angielsku.

Isabel lee en inglés. Ona czyta po angielsku.

Luis, ¿lees libros en inglés o en español?

Luisie, czytasz książki po angielsku czy po hiszpańsku?

Pytamy Luisa bezpośrednio, więc musimy użyć formy czasownika „**leer**” (czytać) odpowiadającej zaimkowi „**tú**” (ty): „**lees**”.

leo

Czytam książki po hiszpańsku.

"Leo" is the right form for "yo" (I), "lees" would work for "tú" and "lee" for "él" or "ella"

comprendo, comprendes, comprende...

ja rozumiem, ty rozumiesz, on/ona rozumie

PRZYKŁAD

¿Tú comprendes esta lección?

Czy rozumiesz tę lekcję?

Comprendo bien el español.

W tym zdaniu mówię o sobie.

Używamy formy „**comprendo**”, która pochodzi od czasownika „**comprender**” (rozumieć) i odpowiada zaimkowi „**yo**”.

Sergio estudia mucho español y comprende bien esta lección.

Sergio dużo się uczy hiszpańskiego i dobrze rozumie tę lekcję.

„**Comprendo**” to forma dla zaimka „**él**” (on) czasownika „**comprender**”; forma „**comprendes**” byłaby odpowiednia dla „**tú**”.

Sergio estudia mucho español y comprende bien esta lección.

Sergio dużo się uczy hiszpańskiego i dobrze rozumie tę lekcję.

We're talking about him (Sergio) so the right form for these verbs are "estudia" and "comprende".

él/ella

on/ona

Mówimy o „**él**” (on) lub „**ella**” (ona), ponieważ w nagraniu słychać „**comprende**”.

aprendo, aprendes, aprende...

ja się uczę, ty się uczysz, on/ona się uczy

PRZYKŁAD

¿Qué lenguas aprendes con Busuu?

Jakich języków uczysz się z Busuu?

Nico aprende inglés.

Nico uczy się angielskiego.

Mówimy o **nim** (Nico), więc poprawną formą czasownika jest „**aprendo**”; forma „**aprendo**” byłaby odpowiednia dla „**yo**”.

Yo aprendo español en la escuela.
Tú aprendes inglés con Busuu.
Ella aprende alemán con una amiga.

Forma dla „yo” to „aprendo”, dla „tú” – „aprendes”, a dla „él” – „aprende”.

Yo aprendo inglés.

Ponieważ mówimy o „yo” (ja), poprawną formą czasownika „aprender” (uczyć się) jest „aprendo”.

Mi compañero de trabajo aprende español.

Mówimy o **nim**, więc poprawną formą „aprender” jest „aprende”; forma „aprendes” byłaby odpowiednia dla „tú”.

leer, comprender, aprender...

Te trzy wyrazy mają ze sobą coś wspólnego... □ Wszystkie kończą się na „-er”! Dlatego ulegają tym samym zmianom, kiedy używamy ich w stosunku do różnych osób. Przyjrzyj się im uważnie! □

<u>leer</u> :	(yo) leo, (tú) lees, (él/ella/usted) lee
compre <u>nder</u> :	(yo) comprendo, (tú) comprendes, (él/ella/usted) comprende
apre <u>nder</u> :	(yo) aprendo, (tú) aprendes, (él/ella/usted) aprende

escribo, escribes, escribe...

ja piszę, ty piszesz, on/ona pisze

PRZYKŁAD

Hablo chino pero no lo escribo.

Mówię po chińsku, ale nie piszę w tym języku.

Escribe un email en francés.

To zdanie znaczy, że Emilio pisze po francusku.

W nagraniu występuje wyraz „**escribe**”, który jest poprawną formą czasownika „**escribir**” (pisać) dla zaimka „**él**”.

María escribe un email en inglés.

María pisze e-mail po angielsku.

Mówimy o **niej**, więc poprawną formą czasownika „**escribir**” jest „**escribe**”; forma „**escribes**” byłaby odpowiednia dla „**tú**”.

Tú hablas y ... inglés, ¿no?

comprendes

Mówisz i rozumiesz po angielsku, prawda?

Poprawną formą dla „tú” jest „**comprendes**”; forma „**comprendo**” byłaby odpowiednia dla „**él**”, a „**comprendo**” dla „**yo**”.

Comprendo bien alemán, pero no lo escribo.

Estefanía entiende alemán, ale nie pisze w tym języku.

Escribo, escribes, escribe...

Te wyrazy pochodzą od tej samej formy bezokolicznika „escribir”, który kończy się na „-ir”. Innymi czasownikami o identycznych końcówkach są „vivir” (mieszkać) i „abrir” (otwierać). Mają te same końcówki, jak czasowniki kończące się na „-er”. Spójrz!

escrib <u>ir</u> :	(yo) escribo, (tú) escribes, (él/ella/usted) escribe
viv <u>ir</u> :	(yo) vivo, (tú) vives, (él/ella/usted) vive

él/ella

on/ona

Mówimy o „**él**” (on) lub „**ella**” (ona), ponieważ w nagraniu słychać „**comprende**”.

Mi amiga Sara ... un libro en inglés. Lee

Yo no ... bien el francés. Comprendo

Tú ... un email en español. Escribes

Comprendes, Aprendes

„**Comprendes**” i „**aprendes**” to formy dla zaimka „**tú**” (ty), a „**leo**” to forma dla zaimka „**yo**” (ja).

Yo leo un texto en inglés... ¡pero no comprendo mucho!

Czytam teksty po angielsku... ale niewiele rozumiem!

Mówimy o „**yo**” (ja), więc poprawnymi formami czasowników są „**leo**” i „**comprendo**”.

Yo leo un texto en inglés... ¡pero no comprendo mucho!

Czytam teksty po angielsku... ale niewiele rozumiem!

Mówimy o „**yo**” (ja), więc poprawnymi formami czasowników są „**leo**” i „**comprendo**”.

El profesor **escribe** en inglés.

Nauczyciel pisze po angielsku.

W nagraniu występuje wyraz „**escribe**”, który jest poprawną formą czasownika „**escribir**” (pisać) dla zaimka „**él**”.

leo - comprendo - escribo

czytam – rozumiem – piszę

Álvaro mówi „**estudio inglés**”, następnie „**comprendo mucho**”, a na koniec „**no escribo**”.

Matilde **aprende** alemán en la escuela.

Matilde uczy się w szkole niemieckiego.

Ponieważ **mówimy o „niej”** (Matilde), poprawną formą czasownika „aprender” jest „**aprende**”.

Yo **leo** muchos libros en francés.

Czytam wiele książek po francusku.

Ponieważ **mówimy o „yo”** (ja), poprawną formą czasownika „leer” (czytać) jest „**leo**”.

Tú hablas bien chino pero no lo **escribes**.

Mówisz po chińsku, ale nie piszesz w tym języku.

Ponieważ **odnosimy się do „tú”** (ty), czasownik „escribir” (pisać) przekształca się w „**escribes**”.

Yo leo un texto en inglés... ¡pero no comprendo mucho!

Czytam teksty po angielsku... ale niewiele rozumiem!

Mówimy o „**yo**” (ja), więc poprawnymi formami czasowników są „**leo**” i „**comprendo**”.

Rozwijanie biegłości językowej

Napisz i opowiedz o językach, których się uczysz i którymi się posługujesz

Mi amiga Leire lee un libro en inglés.

Moja przyjaciółka Leire czyta książkę po angielsku.

Ponieważ mówimy o „niej”, poprawną formą czasownika „leer” (czytać) jest „**lee**”.

¿Tú ... español en la escuela o con Busuu?

aprendes

Uczysz się hiszpańskiego w szkole czy na Busuu?

Mówimy o „tú” (ty), więc poprawną formą czasownika „aprender” (uczyć się) jest „aprendes”.

Pamiętaj!

Hiszpańskie czasowniki kończą się na **-ar, -er i -ir**. Ich końcówki zmieniają się w zależności od zaimków, z którymi ich używamy: „yo” (ja), „tú” (ty) i „él/ella” (on/ona).

estudiar:	(yo) estudio, (tú) estudias, (él/ella/usted) estudia
-----------	--

leer:	(yo) leo, (tú) lees, (él/ella/usted) lee
-------	--

escribir:	(yo) escribo, (tú) escribes, (él/ella/usted) escribe
-----------	--

Połącz w pary.

Yo... hablo francés con mi amiga Sophie.

Tú... comprendes bien alemán, ¿no?

Victoria... escribe emails en inglés.

Forma „hablo” odpowiada zaimkowi „yo”, „comprendes” – „tú”, a „escribe” – „ella”.

Od jakiego czasownika pochodzi podkreślone słowo? María lee mucho en español.

eer

czytać

Bezokolicznik (forma podstawowa) to „leer” (czytać); zmienia się w zależności od osoby, do której się odnosi.

Estudio, comprendo

„**Comprendo**” i „**estudio**” są poprawnymi formami dla „yo” (ja), a „**hablas**” odpowiada zaimkowi „tú” (ty).

Dokończ zdanie: Mi amiga Emily ... francés con sus amigas, ¡pero yo no ... nada!

habla - comprendo

Moja przyjaciółka Emily mówi po francusku, ale ja niczego nie rozumiem.

Aby powiedzieć o „niej”, musimy użyć formy dla „ella”, czyli „habla”, aby powiedzieć o „yo”, musimy użyć „comprendo”.

Yo escribo un email en inglés.

Piszę e-mail po angielsku.

Forma dla „yo” to „**escribo**”; „**escribes**” odpowiadałoby zaimkowi „tú”.

Lees, hablas

„**Lees**” i „**hablas**” to formy dla zaimka „tú” (ty), a „**escribo**” to forma dla zaimka „yo” (ja).

¿Tú qué idiomas hablas? ¿Y qué idiomas estudias?

Jakimi językami mówisz? I jakich języków się uczysz?

Odnosimy się do „tú” (ty), więc odpowiednimi formami czasownika są „**hablas**” i „**estudias**”.

Habla, lee

„**Habla**” i „**lee**” to formy dla zaimka „ella” (ona); „**aprendes**” to forma dla zaimka „tú” (ty).

¡Hola! Soy Elvira y soy española. Soy estudiante de alemán en la universidad de Santiago de Compostela. El alemán es un poco difícil pero comprendo y leo mucho. También hablo inglés y español. Ah, ¡y gallego! El gallego es una lengua del norte de España. Es similar al portugués: comprendo un poco y hablo con mi amiga Rita en portugués, pero no escribo portugués. ¿Y tú, qué lenguas hablas?

Elvira es española y estudia alemán.

Elvira jest Hiszpanką i uczy się niemieckiego.

Elvira mówi: „**Soy española**”. (Jestem Hiszpanką). A także: „**Soy estudiante de alemán**”. (Jestem studentką niemieckiego).

Comprendo un poco y hablo con mi amiga Rita en portugués.

Elvira mówi trochę po portugalsku.

Ona mówi, że **ze swoją przyjaciółką Ritą rozmawia po portugalsku**, więc trochę rozumie i mówi.

Języki w Hiszpanii

Elvira ostatnio często korzysta z Busuu i mówi kilkoma językami! Czy znasz je wszystkie? Być może nie znasz języka galicyjskiego... Nie licząc hiszpańskiego, jest to jeden z trzech urzędowych języków używanych w Hiszpanii. Te trzy języki to:

galicyjski: używa się go w regionie zwanym „Galicia” (w północno-zachodniej części kraju)

baskijski: używa się go w Kraju Basków (w północnej części Hiszpanii)

kataloński: używa się go w regionie „Cataluña” (w północno-wschodniej części kraju)

Elvira estudia alemán en la universidad y también habla inglés.

Elvira uczy się niemieckiego na uniwersytecie; mówi również po angielsku.

„**Estudio**” to forma dla zaimka „**yo**”, „**hablas**” to forma dla zaimka „**tú**”, a tutaj mówimy o Elvirze (o niej).

Elvira estudia alemán en la universidad y también habla inglés.

Elvira uczy się niemieckiego na uniwersytecie; mówi również po angielsku.

Elvira **comprende** alemán.

Elvira rozumie niemiecki.

Musimy użyć formy „**comprende**”, **ponieważ mówimy o „niej”** (Elvirze).

Elvira **lee** libros en alemán.

Elvira czyta książki po niemiecku.

¿**Escribes** en inglés o en español?

Piszysz po angielsku czy hiszpańsku?

Ponieważ **odnosimy się do „tú”** (ty), czasownik „escribir” (pisać) przekształca się w „**escribes**”.

Nauka odmiany czasowników w liczbie mnogiej

Poznaj odmianę czasowników -ar w czasie teraźniejszym i w liczbie mnogiej

(**nosotros / nosotras**) **practicamos...**

my ćwiczymy...

PRZYKŁAD

Mis amigos y yo **practicamos** español.

Moi przyjaciele i ja **ćwiczymy** hiszpański.

Practicamos español con la app.

Używa „**practicamos**”, czyli formę „**nosotros/as**”.

Raquel y yo **practicamos** inglés con Busuu.

Raquel i ja **ćwiczymy** angielski na Busuu.

Chodzi o „**practicamos**” („**platicamos**” pochodzi od czasownika „**platicar**”, który w Ameryce Łacińskiej oznacza „mówić”).

Nosotros practicamos

Pamiętaj, że podstawową formą tego wyrazu jest „**practicar**”. Aby otrzymać formy „**nosotros**” i „**nosotras**”, dodajemy „**-amos**”.

practicar -> practic-

(nosotros/-as) **practicamos**

estudiamos, practicamos

Forma **czasowników regularnych „-ar”** dla „**nosotros**” zawsze kończy się na „**-amos**”, więc „**estudiamos**” i „**practicamos**”.

(vosotros / vosotras) **practicáis...**

wy ćwiczyacie

PRZYKŁAD

¿Practicáis español todos los días?

Czy ćwiczyacie hiszpański każdego dnia?

Habláis muy bien alemán... ¿practicáis con Busuu?

Berta zwraca się bezpośrednio do grupy osób.

Ona mówi do kilku osób: używa „**habláis**” i „**practicáis**”, obu czasownikach w formie „**vosotros**”.

Sandra, Luis... ¿vosotros practicáis inglés con libros o con la app de Busuu?

Sandro, Luisie... Ćwiczyacie angielski za pomocą książek czy aplikacji Busuu?

„**Practicamos**” to forma dla zaimka „**nosotros**”, a tutaj zwracamy się do **dwóch osób**, więc potrzebujemy „**vosotros**”.

Vosotros practicáis inglés con libros y con la app de Busuu.

Wy ćwiczyacie angielski za pomocą książek i aplikacji Busuu.

Forma **czasowników regularnych „-ar”** dla „**nosotros**” zawsze kończy się na „**-áis**”, więc „**practicar**” to „**practicáis**”.

¿Vosotros practicáis todos los días con Busuu?

Czy ćwiczyacie na Busuu każdego dnia?

„**Practicamos**” to forma dla zaimka „**nosotros**”, a tutaj chodzi o „**vosotros**”, więc poprawną formą jest „**practicáis**”.

Practicáis, Habláis

Forma **czasowników regularnych „-ar”** dla „**vosotros**” zawsze kończy się na „**-áis**”, więc „**practicáis**” i „**habláis**”.

(ellos / ellas / ustedes) **practican...**

oni / one / państwo ćwiczą

PRZYKŁAD

Ana y Carlos practican idiomas con la app de Busuu.

Ana i Carols ćwiczą języki w aplikacji Busuu.

Ellos practican idiomas con la app.

Używa formy „**practican**” (ćwiczą), więc nie mówi o sobie, wymieniając inne osoby.

Yo practico inglés con mi amiga Sarah, pero Adrián y Cristina practican con una app.

Ćwiczę angielski z moją przyjaciółką Sarah, a Adrián i Cristina ćwiczą w aplikacji.

Mówimy o „**ellos**” (Adriánie i Cristinie), więc potrzebujemy „**practican**”; „**practicamos**” odpowiadałoby zaimkowi „**nosotros**”.

hablan, practican

Forma **czasowników regularnych „-ar”** dla „**ellos**” zawsze kończy się na „**-an**”, więc „**hablan**” i „**practican**”.

Gratulujemy!

Znasz już wszystkie formy czasowników zakończonych na „-ar”. Powtórzmy zdobytą wiedzę, aby utrwalić nowe wiadomości i stać się językowym ekspertem!

(nosotros/as) **practicamos**

(vosotros/as) **practicáis**

(ellos/ellas/ustedes) **practican**

practican

Alberto i Rosa ćwiczą niemiecki na Busuu każdego dnia.

Mówimy o **Albercie i Rosie**, więc potrzebujemy formy odpowiadającej zaimkowi „ellos”: „**practican**”.

Alberto y Rosa practican alemán con Busuu todos los días.

Mówimy o **Albercie i Rosie**, więc potrzebujemy formy odpowiadającej zaimkowi „ellos”: „**practican**”.

James y yo estudiamos español: practicamos con Busuu y hablamos con nuestros amigos de Colombia.

James i ja uczymy się hiszpańskiego: ćwiczymy na Busuu i rozmawiamy z naszymi przyjaciółmi w Kolumbii.

Mówimy o „**nosotros**” (Jamesie i sobie), więc potrzebujemy formy odpowiadającej zaimkowi „**practicamos**” i „**hablamos**”.

Isabel y Luis tocan la guitarra y **practican** con su profesor.

Isabel i Luis grają na gitarze i ćwiczą z nauczycielem.

W przypadku zaimka „ellos” czasownik „**practicar**” (ćwiczyć) przyjmuje końcówkę „-an”: „**practican**”.

¿Vosotros practicáis inglés todos los días?

Czy ćwiczycie angielski każdego dnia?

¿Vosotros **practicáis** inglés todos los días?

Czy ćwiczycie angielski każdego dnia?

Zwróć uwagę na akcenty

Nauka odmiany czasowników w liczbie mnogiej

Poznaj odmianę czasowników -ar w czasie teraźniejszym i w liczbie mnogiej

Wskazówka!

Najbardziej podstawową formą czasownika jest „infinitivo” (bezokolicznik).

W języku hiszpańskim mamy trzy końcówki bezokolicznika, które wskazują, **do której grupy należy dany czasownik**: -ar, -er, -ir.

hablar (mówić)

leer (czytać)

escribir (pisać)

estudiar, hablar, practicar

„**Leer**” kończy się na „-er”, a „**escribir**” kończy się na „-ir”; „**estudiar**”, „**hablar**” i „**practicar**” kończą się na „-ar”.

comprender, leer

„**Escribir**” kończy się na „-ir”; „**hablar**” kończy się na „-ar”; „**comprender**” i „**leer**” kończą się na „-er”.

escribir

To należy do grupy czasowników -ir.

Gramatyka: Czasowniki regularne

Aby utworzyć czasownik regularny, do tematu czasownika dodajemy końcówkę z grupy, do której przynależy dany czasownik (-ar, -er lub -ir).

Temat czasownika to bezokolicznik bez swojej końcówki:

Bezokolicznik	temat
hablar	habl-
leer	le-
escribir	escrib-

Wskazówka!

Używając czasowników regularnych, zawsze stosujemy te same zasady.

Poniższe czasowniki są regularne i należą do grupy czasowników zakończonych na -ar. W pierwszej osobie liczby pojedynczej „yo” (ja) mają tę samą końcówkę:

hablar >	(yo) habl- o
estudiar >	(yo) estudi- o

Comprender

To jest temat czasownika: comprend-

"comprender", "leer"

Te dwa czasowniki poniżej mają te same końcówki:

Wskazówka!

Zapamiętaj: w języku hiszpańskim używamy różnych końcówek w zależności od tego, kto jest wykonawcą danej czynności, np.:

yo escribo (ja piszę)
tú escribes (ty piszesz)

Gramatyka: Czasowniki regularne

Końcówki czasowników regularnych zakończonych na -ar, to:

Gramatyka: Zaimki osobowe	Czasownik
Yo	estudi-o
Tú	estudi-as
Él / Ella / Usted	estudi-a
Nosotros / Nosotras	estudi-amos
Vosotros / Vosotras	estudi-áis
Ellos / Ellas / Ustedes	estudi-an

estudiamos, hablan, hablas

„**Estudiamos**” pochodzi od „**estudiar**”; zarówno „**hablan**” jak i „**hablas**” pochodzą od „**hablar**”.

Gramatyka: Czasowniki regularne

Końcówki czasowników regularnych zakończonych na -er, to:

Czasownik
Yo le- o
Tú le- es
Él / ella / usted le- e
Nosotros / nosotras le- emos
Vosotros / vosotras le- éis

aprendéis, comprenden

„**Aprenéis**” pochodzi od „**aprender**” (uczyć się), a „**comprenden**” od „**comprender**” (rozumieć).

Gramatyka: Czasowniki regularne

Końcówki czasowników regularnych zakończonych na -ir, to:

Gramatyka: Zaimki osobowe	Czasownik
Yo	escrib-o
Tú	escrib-es
Él / Ella / Usted	escrib-e
Nosotros / Nosotras	escrib-imos
Vosotros / Vosotras	escrib-ís
Ellos / Ellas / Ustedes	escrib-en

practicamos, estudiáis

Te należą do grupy czasowników zakończonych na **-ar** (ich formy bezokolicznikowe to: practicar i estudiar).

Yo hablo español, inglés y un poco de francés.

Mówię po hiszpańsku, angielsku i trochę po francusku.

estudias

ty studiujesz

Właściwą końcówką **czasowników regularnych z grupy „-ar”** dla zaimka „**tú**” (ja) jest „**-as**”, więc „**hablas**”.

Mi amiga Silvia practica inglés con Busuu.

Moja przyjaciółka Silvia ćwiczy angielski na Busuu.

¿Lees las explicaciones de la comunidad de Busuu?

Czytasz wskazówki od społeczności Busuu?

Uzupełnij to zdanie: Usted...

aprende

uczy się

Właściwą końcówką **czasowników regularnych z grupy „-er”** dla zaimka „**usted**” (pan) jest „**-e**”, więc „**aprende**”.

nosotros escribimos

my piszemy

Właściwą końcówką **czasowników regularnych z grupy „-ir”** dla zaimka „**nosotros**” (my) jest „**-imos**”, więc „**escribimos**”.

Dokończ zdanie: Vosotras...

escribís

wy piszecie

Właściwą końcówką **czasowników regularnych z grupy „-ir”** dla zaimka „**vosotros**” (wy) jest „**-ís**”, więc „**escribís**”.

ellos hablan

oni rozmawiają

Uzupełnij zdanie: Ustedes... leen oni czytają

Yo hablo inglés.

Ja mówię po angielsku.

Właściwą końcówką **czasowników regularnych z grupy „-ar”** dla zaimka „**yo**” (ja) jest „**-o**”, więc „**hablo**”.

Yo **hablo** español y leo francés.

Mówię po hiszpańsku i czytam po francusku.

Właściwą końcówką **czasowników regularnych z grupy „-ar”** dla zaimka „yo” (ja) jest „-o”, więc „**hablo**”.

Él **lee**

On czyta

Nosotros **escribimos** en turco. My piszemy po turecku.

Połącz w pary.

yo practico ja ćwiczę

ella practica ona ćwiczy

nosotros practicamos my ćwiczymy

él escribe on pisze

ustedes escriben wy piszecie

tú aprendes ty się uczysz

ellas aprenden one się uczą

Vosotras **escribís**.

wy piszecie

Zwróć uwagę na akcenty

Usted **aprende**.

Pan się uczy.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Ustedes... leen oni czytają

„**kobieta**” mujer

James y yo estudiamos español: practicamos con Busuu y hablamos con nuestros amigos de Colombia.

James i ja uczymy się hiszpańskiego: ćwiczymy na Busuu i rozmawiamy z naszymi przyjaciółmi w Kolumbii.

Mówimy o „**nosotros**” (Jamesie i sobie), więc potrzebujemy formy odpowiadającej zaimkowi „**practicamos**” i „**hablamos**”.

¡Qué guapo es Alberto!

Jaki Alberto jest przystojny!

mujer, lección, chica

„Mujer”, „lección” i „chica” to rzeczowniki r.ż.; „viaje”, „perro” i „idioma” to rzeczowniki r.m.

cine, estación

Rzeczowniki hiszpańskie mogą kończyć się na inne litery niż „o” czy

Daniel es camarero en un **restaurante** italiano.

Daniel jest kelnerem we włoskiej restauracji.

Kelnerzy zwykle pracują w barach lub restauracjach.

El compañero de trabajo / la compañera de trabajo

kolega / koleżanka

Óscar es **médico**.

Óscar jest lekarzem.

Odnosząc się do kobiety, używamy „médica”, a odnosząc się do mężczyzny używamy „médico”.

El médico trabaja en **un** hospital.

To mówi o szpitalu w ogólności (jakimkolwiek szpitalu).

Mi amiga Adriana estudia español y yo estudio inglés.

Moja przyjaciółka Adriana uczy się hiszpańskiego, a ja uczę się angielskiego.

Formą czasownika „**estudiar**” (uczyć się) dla zaimka „**yo**” (ja) jest „**estudio**”; „**estudia**” jest dla „**ella**” (ona).

Nosotras somos **morenas**.

Jesteśmy brunetkami.

Vosotras **escribís**.

wy piszecie

morena, rubia, alto

brunetka, blondynka, wysoki

¿**Escribes** en inglés o en español?

Pisziesz po angielsku czy hiszpańsku?

Ponieważ **odnosimy się do „tú”** (ty), czasownik „escribir” (pisać) przekształca się w „**escribes**”.

las **ciudades**

miasta

Liczbę mnogą wyrazów kończących się na spółgłoskę tworzymy, dodając „-es”, więc „ciudad” przekształca się w „ciudades”.

leo - comprendo - escribo

czytam – rozumiem – piszę

Álvaro mówi „**estudio inglés**”, następnie „**comprendo mucho**”, a na koniec „**no escribo**”.

El médico trabaja en un hospital

Ten lekarz pracuje w szpitalu.

hablan, practican

Forma **czasowników regularnych „-ar”** dla „**ellos**” zawsze kończy się na „-an”, więc „**hablan**” i „**practican**”.

Habla, lee

„**Habla**” i „**lee**” to formy dla zaimka „**ella**” (ona); „**aprendes**” to forma dla zaimka „**tú**” (ty).